

2012/2013

ŠOLSKO
GLASILO

VRTILJAK

Osnovna šola n. h. Maksa Pečarja
Črnuče

Dragi bralci in soustvarjalci Vrtiljaka!

Med prve znanilce pomladi poleg zvončkov in trobentic spada tudi naš Vrtiljak. Koledarsko se je pomlad že zdavnaj začela, toda starka zima se kar noče posloviti od nas. Da bi v našo deželo privabili toplo sonce in pomagali obarvati naravo, smo Vrtiljak napolnili z najrazličnejšimi zgodbami, pesmicami in prispevki, iz katerih žari radovednost, pisateljski duh, humor, zanimivosti in še mnogo več.

Vsekakor pa računamo tudi na vas, bralce, da boste s svojim branjem, tihim ali še bolj glasnim, pomagali pregnati slabo voljo, sebi in vašim najdražjim pa narisali nasmeh na obraz.

Hvala vsem učencem in njihovim mentorjem, ki so se potrudili in s svojimi prispevki obogatili naše glasilo. Posebno zahvalo zasluži Jure Podlesnik, učenec 9. b razreda, ki je nalogo oblikovanja in urejanja glasila opravil zares odlično.

Urednica Nataša Sitar

Mladi novinarji in avtorji besedil: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Sodelavci: učenci in učitelji OŠ n.h. Maksa Pečarja

Urednik pomočnik: Jure Podlesnik

Prelom: Jure Podlesnik

Mentor: Aleš Drinovec

Glavna urednica: Nataša Sitar

Fotografije: arhiv šole in mladih novinarjev

Lektoriranje: Nataša Sitar

Izdaja: OŠ n.h. Maksa Pečarja

April, 2013

VELIKE MISLI MALIH GEOGRAFOV IZ 1. A**KITAJSKA JE ...**

- na Primorskem,
- bolj na levi strani,
- na drugem koncu sveta,
- daleč od Slovenije,
- v Nemčiji,
- v puščavi,
- zelo daleč,
- poleg nas.

KITAJCI IMAJO NAJRAJE ...

- špagete,
- meso,
- vodo,
- riž,
- naravo,
- lepo vreme,
- službo,
- atletiko,
- nogomet.

CHOP SUEY JE ...

- pingvin s čopom,
- država,
- glavno mesto Kitajske,
- ime,
- rastlina,
- pevec.

KITAJCI SO NAJBOLJŠI V ...

- kuhanju,
- risanju,
- pisanju črk,
- aikidu,
- karateju,
- teku,
- atletiki,
- jahanju,
- smučanju,
- naravi,
- šoli,
- Sloveniji.

KITAJSKA ZASTAVA JE ...

- modra, črna in rumena,
- rdeča,
- rdeča in ima tri rumene zvezdice.

V mesecu februarju smo v našem razredu gostili kitajsko študentko. Študentka je sodelovala pri pouku in sicer pri uri glasbene in likovne vzgoje. Predstavila nam je kitajsko pisavo. Z njo smo okrasili naše likovne izdelke.

OB DNEVU ŽENA VILA

MAMI IMAM RAD/A , KER ...

- se skupaj stiskava in crkljava. **TEA, MIHAEL**
- mi vse dovoli. **LEA, GAŠPER**
- je prijazna do mene. **ROK**
- me je rodila. **JUŠ**
- drži obljubo. **TAJ**
- mi pokaže nove igrice. **MAJA**
- mi pomaga pri delu. **MARTINA**
- mi riše princeske. **BETI**
- mi dovoli, da gledam televizijo. **MAKS**
- mi nekaj lepega nariše, nato to pobarvam. **MANJA**
- je prijazna. **ANAJA, ALJAŽ**
- je skrbna. **ŽIVA**
- zame ogromno naredi. **DAŠA**
- je dobrega srca. **SARA**
- mi dovoli, da pri pospravljanju le opazujem. **MATEJ**
- mi dovoli, da igram računalniške igrice. **MARINA**
- me pelje v šolo. **LEV**

Z BABI GREM ...

- na sprehod. **TEA, MAJA, MARINA**
- iz šole domov. **LEA**
- v cirkus. **ROK**
- v trgovino. **GAŠPER, SARA**
- v gozd po jurčke. **JUŠ**
- na morje. **TAJ, ALJAŽ**
- na grob prižgat svečke. **MIHAEL**
- v gozd. **MARTINA**
- na sprehod s psom. **BETI**
- v slaščičarno. **MAKS**
- na Polževo. **MANJA**
- v mesto. **ANAJA**
- v toplice. **ŽIVA**
- v Bohinj. **DAŠA, LEV**
- po brata na novo šolo. **MATEJ**

TETA JE NAJBOLJŠA TAKRAT, KO ...

- je doma. **LEA**
- mi pusti, da igram igrice na mobilnem telefonu. **GAŠPER**
- lahko pridem k njej na obisk. **TAJ**
- mi za rojstni dan kupi darilo. **MIHAEL**
- me heca. **MAJA**
- mi pripravi kakšno darilo. **MARTINA**
- me povabi na obisk. **BETI, LEV**
- mi kupi igračo. **MANJA, ANAJA**
- mi govori prijazne besede. **ŽIVA**
- pride pome v šolo. **DAŠA**
- mi dovoli, da gledam risanke. **SARA**
- mi kupi čokolado. **MARINA**

SANJSKE POČITNICE ...

Plavala bi v najbolj globokem morju. **(Ana Mari)**
 Na Kitajskem bi šel na najvišje gore. **(Luka)**
 Šel bi na svetovno prvenstvo v judu in bi usvojil zlato medaljo. **(Arne)**
 Letel bi po zraku in s čaranjem bi si zgradil hišo v oblakih. **(Arne)**
 Gledat bi šel smučarske skoke. **(Samo)**
 Šel bi okoli sveta in bi pomagal ljudem, ki so bolni. **(Jan)**
 V džungli bi fotografiral različne živali. **(Jaša)**
 Spremenila bi se v zobozdravnico in bi cel teden pregledovala zobe. **(Nejla)**
 Šel bi na »smešno« goro in bi se spuščal po snegu, pa tudi voda bi bila zraven in bi plaval. **(Oskar)**
 Spoznala bi kakšnega duhca in se z njim zabavala. **(Zoja)**
 V Stožice bi pripeljala Ronalda in bi skupaj igrala nogomet. **(Zara)**
 Spremenil bi se v umetnika, ki zna narediti veliko različnih igrač. **(Jani)**
 Spremenil bi se v palčka in bi skočil v uro ter hitro vrtel kazalce. **(Tomi)**
 Bila bi zajček in vsi bi me božali. **(Izabela)**
 Mamica in oči bi mi kupila psa in bi ga vozila na sprehode. **(Melisa)**
 Raziskoval bi najbolj globoke mračne jame. **(Filip)**
 Šla bi v različne filme, npr. Avatar in se tam igrala. **(Lia)**
 Šel bi v Bosno, kjer bi se igral. **(Ado)**
 S čarobno palčko bi si pričarala pot do oblakov in v mnoge dele sveta. **(Gaja)**
 Z raketo bi šla na Mars, kjer bi raziskovala. **(Hana)**
 Spremenila bi se v črke in bi me ljudje brali. **(Saša)**
 Šel bi v vesolje in bi skakal po planetih. **(Matic)**

Mobili

V mesecu marcu smo imeli drugošolci tehniški dan. V okviru ekoprojekta Modri Jan smo izdelovali mobile. Bilo je poučno in zabavno.

- V petek sem se zelo zabavala. Prinesla sem školjke, igračke in storže. Ustvarili smo ekomobil. Vrvce so se mi tudi zapletle, ampak sem vse rešila. Razstavili smo jih na hodniku. **(Taja)**
- Za mobil sem prinesel ptičke iz papirja in palico. **(Teo)**
- Jaz sem na ekomobil dala školjke. Razstavili smo jih pred razredom. **(Lucija)**
- Prinesel sem storže, ki sem jih nabral v gozdu. Rabil sem tudi obešalnik. **(Nejc)**
- Potrebovali smo okrasje. Vrvce si moral navezati na palice, okrasje pa na vrvce. **(Katja)**
- Na mobil sem dal školjke, mošice in storže. **(Jan B.)**
- Prinesla sem dve kitajski palčki. Najbolj težko je bilo vezati. **(Maša)**
- Na vrvce sem privezala školjke, orehe in smrkce. **(Lea)**
- Ni bilo tako lahko. Za ekomobil sem uporabil palico. Nanjo sem z vrvico privezal školjke. Sošolci so mi pomagali. Zelo sem se zabaval. **(David)**
- Dobro je bilo. Vesel sem bil, ker sem se naučil delati vozle. Oddahnil sem si, ko sem vozal zadnji vozle. **(Matic)**
- Cel dan smo delali. Za ekomobil sem potreboval školjke in obešalnik. **(Gašper M.)**
- Za ekomobil smo potrebovali križec, palico ali obešalnik, vrvico in različne stvari. Seveda smo potrebovali tudi veliko spretnosti. **(Ajša)**
- Zelo je bilo dobro, ko so se školjke zaletavale druga v drugo in ustvarjale zvok. **(Matjaž)**
- Na vrvce sem obesila smrkce. **(Leyla)**
- Všeč mi je bilo. Uporabila sem igračke in obešalnik. **(Julija)**
- Na ekomobil sem dal storže. Ni bilo težko, razen, ko sem jih vezal na vrvico. **(Jan P.)**
- Jaz sem uporabila figurice. Potem se mi je vse zavozlalo. **(Klara)**
- Za ekomobil sem uporabil školjke. **(Lovro)**
- V petek smo naredili mobil iz palic, igrač, storžev ali školjk. **(Sara)**
- Vem, kaj je ekomobil. **(Tim)**
- Uporabila sem storže, obešalnik in volno. **(Eva)**
- Prinesel sem igračke iz Kinder jajčk in školjke. Z izdelkom sem bil zadovoljen. **(Tian)**
- Najlažje je bilo prinesiti material. Težko je bilo nizati predmete na mobil. **(Gašper J.)**

2. d razred

Nasveti za zdravo življenje

Jem zdravo hrano, hodim na športno gimnastiko, hodim v gozd, se vozim s skirojem, peljem kužka na sprehod, hodim na sveži zrak. Rada se peljem s kolesom in rada skačem s kolebnico.

Zarja Meh, 2.b

Za zdravo življenje se moramo veliko gibati. Ne priporočam pa, da po kosilu zaspite, ker to škodi zdravju in je zelo slabo.

Manca Petruna, 2.b

Jaz skrbim za svoje zdravje tako, da z babico hodim v gozd na sprehode, kjer se naužijeva svežega zraka.

Val Jenko, 2.b

Hodim na tenis in rad razvrščam odpadke ter skrbim za okolje.

Patrik Štrok, 2.b

Da smo zdravi, jemo zdravo hrano. Sama že poznam prehranjevalno piramido. Veliko se ukvarjam s športom.

Lira Jurkovič, 2.b

Moj najljubši šport je nogomet. Zelo rad imam meso, bolje bi bilo, če bi jedel več zelenjave.

Matic Kvartič, 2.b

Jaz se rada ukvarjam s športom. Najraje se vozim s kolesom.

Lana Turić, 2.b

Moj naj šport: košarka, nogomet. Najraje jem: kruh s tunino. Rad delam: plavam, smučam, potujem.

Lukas Tertinek, 2.b

Jaz rada treniram gimnastiko. Rada jem pomaranče, mandarine, jabolka in korenček. Večkrat grem ven, kjer se rada rolam in vozim s kolesom.

Katja Halilović, 2.b

Jaz se veliko prehranjujem z jagodami in bananami. Rad imam šport, najraje nogomet. Jejite veliko sadja!

Žiga Horvat, 2.b

Zjutraj vstanem in telovadim. Rada tudi smučam, rolam in kolesarim ter tako zdravo živim.

Lina Ferko, 2.b

Žoga je lahko naša najboljša prijateljica. Z žogo se lahko igramo veliko stvari. Moja najljubša igra je med dvema ognjema.

Klara Klun, 2.b

Jaz se redno ukvarjam z nogometom in to zato, ker rad brcam žogo. Od sadja najraje jem banane, jabolka in mandarine.

Črt Kovač, 2.b

Sadja se lahko poje veliko. Jaz ga pojem celo malo preveč, saj vsak dan ne smeš jesti samo sadja, ampak raznovrstno hrano.

Zala Klančar Čas, 2.b

Ukvarjam se z nogometom, malo tudi s košarko. Za zdravje pa skrbim tudi tako, da pospravljam in ločujem odpadke.

Tim Jerina Musulin, 2.b

Kaj je to? Mama ve, kaj prežene mi prehlad, brž je šla to na tržnico iskat. To okrogla je stvar, polna vitamina C. Rešitev: to je pomaranča.

Sara Hrastar, 2.b

Veliko spim, se gibam in hodim. Paziti moramo, da ne onesnažujemo zraka in narave.

Anže Starman, 2.b

Jaz bi moral malo več jesti, zato sem že malo povečal količino hrane v enem dnevu. Od športa imam rad nogomet.

Jure Stropnik, 2.b

Ukvarjam se s športom – ritmično gimnastiko. Za zdravje skrbim tudi tako, da veliko čistim in odnašam smeti.

Maja Milinović, 2.b

Zdravo je, da hodiš na sprehode in da ješ veliko sadja in zelenjave.

Leon Jeseničnik, 2.b

Moramo se ukvarjati z dobrimi in zanimivimi športi, kot sta na primer košarka in tenis.

Maj Kokalj, 2.b

Jaz sem Simon. Ukvarjam se s košarko. Ljudje se morajo več gibati in ne smejo onesnaževati Zemlje.

Simon Garb, 2.b

Za zdravje moramo zdravo jesti in se veliko ukvarjati s športom. Moj najljubši šport je rokomet.

Lan Šinigoj, 2.b

Ukvarjam se s športom in to je športna gimnastika. Rada se igram, še najraje šolo. Jaz skrbim za svoje zdravje tako, da jem jabolka in drugo sadje. Pravijo, da eno jabolko na dan prežene vse zdravnike stran.

Tijana Islamović, 2.b

Živim zdravo?

Živim zdravo, ker

- ne jem zelo veliko sladkarij. **(Kaja)**
- se veliko gibam. Na rokometu delamo sklece, tečemo, se lovimo... Jem sadje in se imam lepo. **(Anita)**
- jem sadje, veliko telovadim, vsak torek in sredo imam ritmično gimnastiko. **(Inja)**
- jem sadje in pijem vodo, telovadim, veliko hodim, tečem, obiskujem judo in drsam. Doma pomagam kuhati. **(Dan)**
- se ukvarjam z gorskim kolesarstvom. **(Tomaž)**
- jem veliko zdravo. Veliko se tudi gibam. **(Sara)**
- jem sadje, zelenjavo in pijem vodo. Ukvarjam se s športom, rad sem zunaj, rad grem tudi v gozd. **(Urban)**
- se gibam. **(Tit)**
- telovadim in jem sadje. **(Patrik)**
- jem veliko sadja in hodim na judo. Vozim se s kolesom. **(Leonard)**
- se ukvarjam s športom. **(Lan)**
- grem rada v naravo, se gibam, kolesarim in jem zdravo hrano. **(Lea)**
- jem sadje in pijem vodo. **(Jan)**
- pojem veliko sadja, popijem veliko vode in ob petkih obiskujem judo. **(Bernard)**
- se gibam in jem sadje ter zelenjavo. **(Luka)**
- jem sadje. **(Lana)**
- se gibam. **(Nika)**
- jem malo sladkorja in veliko zdrave hrane. Veliko telovadim s kolebnico in gunitvistom. **(Karin)**
- jem sadje in zelenjavo. **(Klara)**

- se ukvarjam s športom in jem veliko zdrave hrane. (**Kristjan**)
- jem sadje in zelenjavo, pijem vodo ter se ukvarjam s športom. (**Žiga**)
- igram nogomet, tečem, jem sadje. (**Rok**)
- jem, pijem, se gibam, spim. (**Nina**)
- pazim nase, igram nogomet in včasih jem sadje. (**Lin**)

2. a razred

Pasje zgodbe, piše **Luka Malovič iz 2. c**

Pasja telovadba, 1. del

Taca in Fredi sta kuhala pasjo hrano, Taca in Alf pa sta lovila svoj rep. Dina in Timi sta razmišljala, kaj bi počeli danes. Takrat se je Sultan domislil in vsem povedal: »Danes bomo imeli telovadbo.« Aro ga je vprašal, kaj je telovadba in drugi so mu razložili. Muri je skakal čez kolebnico, Pafi in Dik sta skakala čez ovire, Taca, Pika, Doli in Alf so igrali hokej, Fredi in Dina pa sta tekla slalom okoli stožcev. Ker so kužki živeli zelo daleč od telovadnice, so vso pot tekli. Ko so prišli do telovadnice, so bili že ogreti. Taca je bila malo nagajiva, zato je med potjo mesarju izmaknila pravkar kuhano mleto meso s špageti. Pafi ji je pomagal tako, da je preslepil mesarja. Med potjo nazaj sta teletino izmaknila še Alf in Taca. Naslednji dan so na poti v telovadnico sta spet naredilo isto. Nazaj domov so se pripeljali s tovornjakom, kamor so naložili še govedino, teletino, kolebnice, obroče, žoge, stožce, ovire, tunel in blazine. Tovornjak je vozil Aro. Doma so Alf, Pika, Sultan, Dina in Fredi postavili poligon. Pafi, Doli in Taca pa so kuhali juho za pse.

Vojna nespečnosti, 2. del

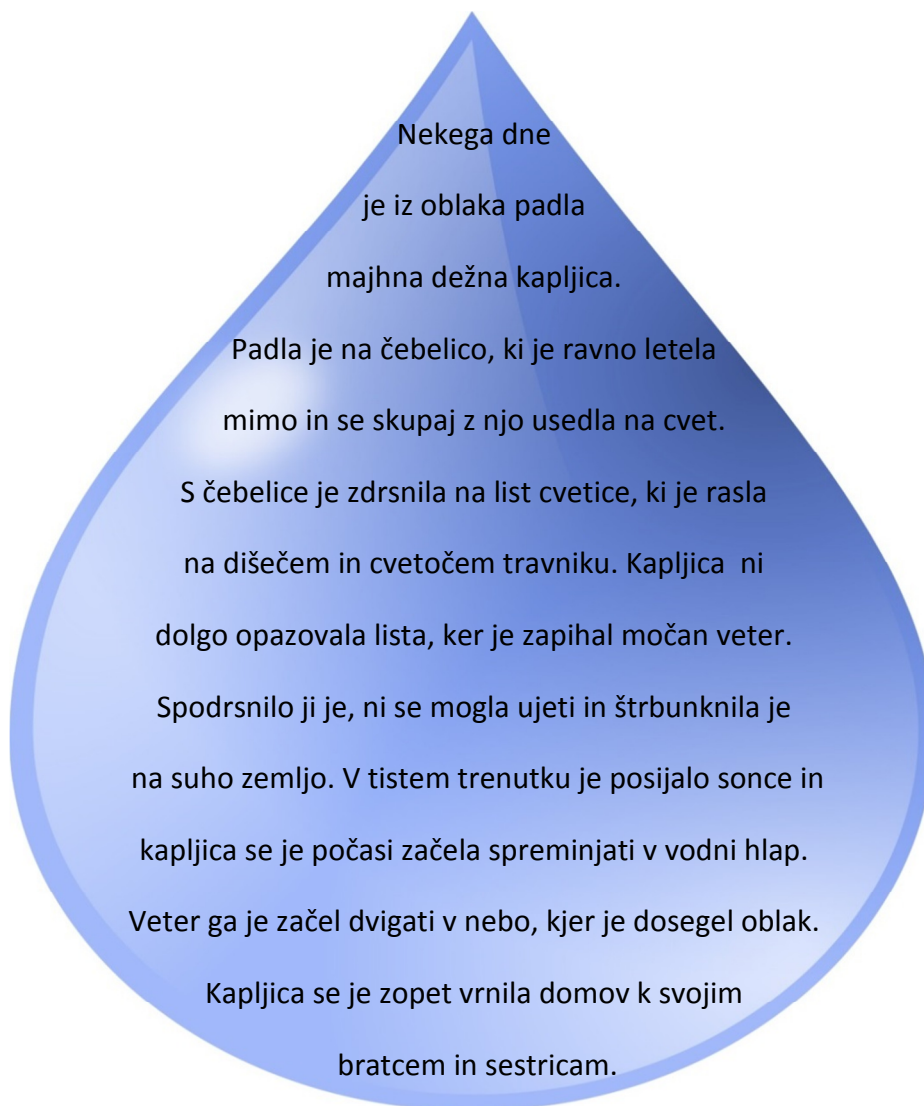
Piše **Luka Malovič iz 2. c**

Kot vsako leto je tudi tokrat potekala loterija. Fantič Jon je spet šel na loterijo. Ne boste uganili, kaj je zadel: ladjam je moral nastavljati mine! Delo je bilo takšno, da je moral skočiti z ladje in nastaviti plavajoče mine. Tiste, ki so bili prijazni in so se utapljali, je rešil. Nekega dne pa je šel z njim na delo kuža. Ker je bil vojaški kužek, je tudi on hotel nastavljati mine. Jon mu je to dovolil, vendar le nekaj dni. Ko je teh nekaj dni minilo, je kuža moral opravljati novo delo. Vsakega dela, ki ga je kužku dodelil Jon, je bil kužek zelo vesel. Najbolj pa se je razveselil trenutka, ko ga je njegov deček začel dresirati. Tako je bil kužek pri fantku lahko vsak dan. Živela sta večno, ker je bila njuna ljubezen velika.

Nadaljevanje ...

Dežna kapljica

Neja Čižman, 3. a

Radovedna kapljica

Na nebu je živela kapljica, ki je bila zelo živahna in radovedna. Zaradi svoje neprevidnosti je padla z oblaka.

Ko je letela z oblaka proti Zemlji, je videla veliko zanimivih stvari kot so oblaki, letala, mesta in Sonce. Padala je vedno hitreje in hitreje. Zaradi svoje velike hitrosti se je komaj izognila ptiču, ki je letel mimo. Ni pa se mogla izogniti drevesu. Ko je pristala na listu, je skakljala z lista na list. Od veselja je vzklikala: »Jupi, jupi!«

Z lista na list je drsela vedno bližje Zemlji. Pristala je na tleh, ki so bila zelo trda in suha. Posijalo je toplo sonce, ki jo je spremenilo v paro in kapljica se je zopet dvignila proti oblaku.

Javor Brin Zelinka, 3. a

Kapljica

Živela je kapljica z imenom Irena. Zelo rada je potovala proti Zemlji, po morju in nato odpotovala nazaj na oblak.

Nekoč pa se je zgodilo nekaj drugače. Irena je padla v usta bogate dekllice Anite. Mislila je, da ne bo nikoli prišla ven. No, v bistvu se je bilo prav zabavno spuščati po vseh toboganih, ki so v resnici žile. Na srečo je deklica zajokala in kapljica je kot solza prišla na beli dan. Tako je bila vesela, da bi kar zakričala. Sonček jo je dvignil na oblak, ki ga je veter vozil po nebu. Le v dežele, kjer so puščave, ni upala odpotovati. Kapljica je z oblakom najraje potovala nad Triglavom, saj je bilo tam zelo lepo. Šla je tudi nad Mont Everest. Tam se je bala, ker je bila gora visoka in mrzla. Prestrašila se je, da se bo spremenila v snežinko.

Močan veter pa je nekoč kapljico Ireno odnesel nad puščavo. Spodrsnilo ji je in z oblaka je padla na tla. Tam jo je popila kamela.

Kapljica še vedno upa, da bo kamela zajokala in bo lahko nadaljevala svoje dogodivščine.

Tija Melkič, 3. a

Bratec

Punčka Nina je bila zelo pridna učenka. Mamica jo je imela zelo rada. Z njo se je tudi veliko ukvarjala in skupaj sta se igrali.

Nekoč je mamica Nini povedala, da je noseča. Novice se je Nina zelo razveselila in komaj je čakala, da bo imela bratca ali sestrico, ker je bila edinka.

Zelo dolgo je čakala. Nekega dne pa je prišel težko pričakovani trenutek. Dobila je bratca. Končno je mamica z Juretom prišla iz porodnišnice. Mamica se je veliko ukvarjala z Juretom in Nina je mislila, da je ne mara več. Nekoč je zajokala in vse povedala mami in očku. Skupaj so se pogovorili. Mamica je Nini povedala, da jo ima zelo rada. A ker je za majhne otroke treba bolj skrbeti, ima zanj sedaj manj časa. Nina se je pomirila in vsi so se imeli radi.

Urška Markovič, 3. a

Zimske počitnice

Počitnic sem se zelo veselila. V soboto in nedeljo je snežilo in doma smo uživali na snegu. Ponedeljek in torek sva z bratom preživela pri babici. V sredo sva bila z bratom sama doma. V četrtek smo želeli na smučanje, a je bila megla in nismo mogli smučati. V petek popoldne smo šli na Slovenija ima talent. V soboto smo smučali na Golteh. Bilo je zelo lepo vreme in smo se pošteno nasmučali. V nedeljo pa smo odšli k dediju na rojstni dan.

Počitnice so hitro minile in preživela sem jih zelo lepo.

Gaja Gosar, 3. a

KAPLJICI SE PREDSTAVITA

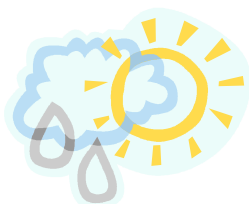
- KAPLJICA

Pozdravljeni, jaz sem kapljica. Živela sem v velikem oblaku na nebu. Nekega dne je v njem nastala velika gneča. BUM, TRESK, oblak se je razpočil in kapljice smo poletele proti Zemlji. Vrtele smo se, plesale, zaletavale in to je trajalo cel dan.

Padala sem in padala in pristala na okenski polici neke hiše. Na polici je bilo polito mleko. V njem sem zagledala lepo belo kapljico. Začeli sva se pogovarjati. Prišli sva do roba okenske police. Med klepetanjem mi je zdrsnilo in pristala sem na hrbtu malega kužka, ki je tekal po vrtu. Med igro je stekel na cesto. V tistem trenutku je pripeljal avto in ga celega poškropil. Kar naenkrat se je družba povečala. Poleg mene so padale umazane kapljice blata in vode. Kužek se je otresel in kapljice smo poletele naokrog. Pristala sem na pokrovu avtomobila, ki je vozil proti morju. Ustavil se je ob plaži. Zdrsnila sem s pokrova. Na kamnu, kamor sem padla, sem zagledala kapljico. Povedala mi je, da prihaja iz morja. Začeli sva se igrati in loviti po plaži. Ko sva se utrudili, sva se začeli pogovarjati. Povedala mi je, da najraje igra klavir. Jaz pa sem ji povedala, da zelo rada pojem. Kar naenkrat pa se je čisto poleg naju usedla deklica, ki je pila sok. Ko je odložila stekleničko, se je ta prevrnila in med naju je padlo nekaj oranžnega. Bila je kapljica soka. Malo se ji je vrtelo, zato je za nekaj trenutkov obmirovala. Nato nama je povedala, da je navdušena nad glasbo in da igra bas kitaro. Takoj se mi je porodila zamisel: »Kaj, ko bi ustanovile glasbeno skupino, bolje rečeno rokenrol skupino?« Obe sta bili navdušeni. Toda oranžna kapljica se je spomnila, da nimamo bobnarja. Problem smo hitro rešili, saj sem prej tako glasno govorila, da se me je slišalo daleč naokoli. Pred nami se je pojavila čisto prava rokerska kapljica – naftna kapljica. Sestavile smo skupino. Hitro se je glas o naši skupini razširil naokrog. Dobile smo veliko vabil na koncerte.

Mogoče nas na kakšni super rojstnodnevni zabavi srečaš tudi ti.

Ajda Rigler Kovač, 3. c

- KAPLJICA

Najprej sem bila zelo majhna kapljica. Živela sem v oblaku, ki je potoval po nebu. Nekega dne je zapihal močan veter in padla sem iz oblaka. Bili smo ravno nad puščavo, zato sem padla na puščavski pesek. Bilo je zelo vroče. Hitro sem se začela spreminjati v hlap in kmalu me ni bilo več videti. Pristala sem v oblaku. Potovali smo že nekaj dni in kar naenkrat sem spet začela padati. Pristala sem na gori, kjer je bilo zelo hladno. Spremenila sem se v snežinko. Kmalu je posijalo sonce in spet sem bila kapljica. Zdrsnila sem v potoček, nato v reko in nazadnje v morje. Tam sem ostala, dokler me ni vroče sonce spet dvignilo v nebo. Sedaj plavam v oblaku in čakam, kam bom spet padla.

Nejc Krafogel, 3. c

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

• GIMNASTIKA

Moj najljubši šport je gimnastika. Všeč mi je zato, ker se veliko gibamo in delamo kolesa. Gimnastiko obiskujem z bratcem Hugom. Dvakrat na teden se dobro razgibava v gimnastični telovadnici Zelena jama. Tja naju peljeta mami ali oči.

H gimnastiki hodi veliko otrok, zato nas učitelji vedno razdelijo v štiri skupine. In potem se začne zabava. Na trampolinu delamo raznožke, skrčke in salte. Manj mi je všeč razgibavanje na napihnjeni gumi, s katere skačemo levje skoke in delamo salte. Na drugem delu telovadnice je postavljena odskočna deska. Z nje skačemo na blazino, ki je višja od mene. Na deski se odrinem tako močno, da skočim v preval, z malo pomoči pa naredim tudi že stojo.

Ura gimnastike hitro mine. Na koncu se postavimo v vrsto in se pozdravimo. V garderobi naju že čakata starša.

Julija Skrt, 3. c

• PLES

Moj najljubši šport je ples. Ples je vrsta izražanja umetnosti in zabave. Je del kulturne izobrazbe vsakega posameznika in je kultura posameznega naroda. Je hkrati umetnost in šport, v katerem se prepletata usklajenost dveh ali več teles. Nekoč je bil ples vezan na vero in njene običaje, kasneje pa je postal način preživljanja prostega časa velikih množic.

K plesu sem začela hoditi že v vrtcu. Ko sem prišla v šolo, sem bila vesela, ker sem ugotovila, da lahko tudi tu obiskujem plesno šolo Bolero. Že čez nekaj mesecev je bila tekma. Zasedla sem 2. mesto, zato so me povabili v plesno šolo Bolero. Šla sem pogledat, kako je tam in ker mi je bilo všeč, sem se odločila, da bom hodila na treninge. Treninge imamo trikrat na teden: v ponedeljek, sredo in petek. Učiteljica Katja me je z Mašo in Hano povabila na fotografiranje z Niko Kljun. Seveda smo bile zelo vesele.

Med zimskimi počitnicami nisem bila na pripravah, ker smo šli smučat. Ker še ne znam plesa za državno prvenstvo, me sedaj ostali plesalci učijo.

Neki ponedeljek je prišel v plesno dvorano Matevž Česen. Želel je sestaviti manjšo skupino. Izbral je osem deklet. Med njimi sem bila tudi jaz. Ker potrebuje za ples sedem plesalk, sem postala rezerva. Matevž je zelo strog. Na trening moramo prihajati točno kot ura. Vesela sem, da hodi z menoj na plesne vaje k Matevžu tudi sošolka Hana.

Karin Ramovš, 3. c

• NA SMUČEH

V soboto zjutraj sem zgodaj vstal. Očka me je priganjal, naj pohitim z oblačenjem. Odpravili smo se na smučanje na Stari vrh.

Ko smo prispeli, je bilo kljub drugačni napovedi zelo mrzlo. Mami ni hotela smučati, zato nas je le gledala. Najprej smo se vozili z vlečnico, nato pa mi je postalo dolgočasno in očka sem prosil, da bi šla na sedežnico. Skupaj sva odsmučala do vstopne postaje. Sploh nisem vedel, da je do tja tako dolga pot. Ko sem zagledal 5 premikajočih se sedežev, sem se malo ustrašil. Spraševal sem se: »Le

kako bom prišel na ta premikajoči kavč?» Preprosto! Kavč se je čisto ustavil in z lahkoto sem zlezel nanj. Usedel sem se in že sva se z očkom peljala na sedežnici. Ko sva prispela na vrh, sva odsmučala do bratca. Povedal sem mu, kako sem se zabaval in užival. Tudi on se je želel peljati s sedežnico, a mu je karta že potekla. Utrujeni, a veseli smo se odpeljali domov.

Bor Hrovatin, 3.c

- **ZOBNI ŠČETKI PRIPOVEDUJETA**

Nekega dne je šel Luka v trgovino. Na polici je zagledal lepo zobno ščetko. Kupil jo je in odnesel domov. Položil jo je v lonček na polici v kopalnici. Odšel je na večerjo. Po večerji si je zelo natančno umil zobe. Med umivanjem je opazil, da ima v zobu luknjico. Naslednji dan je šel k zobozdravniku. Tudi ščetko je vzel s seboj.

Jaka Snoj, 3.c

Že nekaj časa sem stala na polici v trgovini. Končno me je kupil deček Fred. Na blagajni je zame plačal določeno ceno. Bila sem več kot zadovoljna, da me ni kupil kakšen dedek, ki bi me drgnil po svoji protezi.

Fred me je odnesel domov. Presenečena sem opazila, da stanuje v zelo lepi hiši. A lepa je bila samo na zunaj. Znotraj pa ni bila tako čedna in očiščena. Odnesel me je v kopalnico. Zvečer sva zelo natančno očistila mlečne zobe. Fredu se je zelo mudilo spat, zato me je odložil v simpatičen lonček in odšel v svojo sobo. Naslednje jutro me je spet vzel v roke. Bolj na hitro sva očistila zobe, ker se mu je mudilo v šolo. Ostala sem sama doma. Upam, da bo kmalu večer, ko me bo Fred spet vzel v roke.

Nejc Šarc, 3. c

- **MOJE PASJE ŽIVLJENJE**

Ime mi je Pika in živim zanimivo pasje življenje. Nekega dne sem se sprehajala ob robu pločnika. Kar naenkrat je mimo pripeljal neznansko hiter avto. Tako sem se prestrašila, da me je kar odneslo na pločnik. Počasi sem nadaljevala pot. Nepričakovano me je napadel velik pes. Močno me je ugriznil v tačko. Počasi sem odšepala domov. Ko sem končno prispela domov, mi je moja lastnica Gaja povila ranjeno tačko. Za tolažbo mi je dala slastno kost. Ker je bilo že pozno, je morala Gaja spat. Poklicala me je in odšepala sem do njene postelje. Vsak večer se namreč stisnem k njej in ji pomagam zaspati.

Naslednji dan me je Gaja peljala na sprehod. S seboj je vzela tudi vrečko za kakce. Ko sva prišli na velik travnik, mi je začela metati palico. Čeprav jo je vrgla zelo daleč, sem jo našla. Ko sem jo hotela prinesiti Gaji, je nisem našla. Zato sem se kar sama odpravila domov. Ko se je Gaja vrnila domov, sem jo že čakala pred vrati. Zelo me je bila vesela. Rekla mi je: »Pika, res si pametna psička!«

Gaja Gorjanc, 3. c

ŽOGA

Žoga je zelo igriva,
zato se z njo igramo radi vsi.
Vrzi, ujemi, vrzi,
to vzklikamo vsi!

Pri nogometu teči ni težko,
ko se gol zadane, skačemo zelo.
In tako igre z žogo,
vsak vzljubil bo!

Deni Poljak, 3. b

SMUČANJE

SMUČANJA SE VSAKO ZIMO ZNOVA VESELIM,
KER PO BELIH STRMINAH NA VSO MOČ HITIM
IN SI DOBREGA REZULTATA NA VSO MOČ ŽELIM.

LE KAKO NAJ VAM POVEM,
DA ZA SMUČANJE IN ZA ŠOLO VEDNO DOBRO POSKRBITIM,
SAJ SI V ŠOLI DOBREGA REZULTATA ŽELIM.

Larisa Močnik, 3. b

Jabolko, hruška in kolo

Nekega dne se je jabolko dolgočasilo v košari. Zraven njega je bila hruška in ga je vprašala, če bi šla skupaj po svetu. Hruška je privolila in odšla sta v širni svet. Ko sta tako hodila, sta zagledala ubogo kolo in ga vprašala, če se jima lahko pridruži. Kolo je privolilo in skupaj so odšli po svetu. Nato so zagledali cesto, polno avtomobilov. Jabolko se je izmuznilo mimo avtomobilov. Kolo je na sebi neslo hruško in šla sta na drugo stran. Ker sta bila neprevidna, so ju povozili avtomobili. Jabolku se je zdelo vse tako smešno, da mu je počil zgornji del. Mimo je prišel človek in odlomil del palčke ter jo zapičil v luknjico. Zato imajo vsa jabolka pecelj na vrhu.

Katja Marinko, 3. b

ZAKAJ JE MOJA MAMI TAKO POSEBNA?

- KER JE MAMA SAMO ENA. (TAMI)
- KER ME JE RODILA. (LANA)
- KER ME IMA RADA. (URŠA)
- KER MAMI GOVORI, KAJ MORAMO DELATI IN ČESA NE SMEMO. (AJLA)
- KER MI POMAGA, KO ČESA NE ZNAM. (MARINA)
- KER POMAGA POSPRAVLJATI IGRAČE. (TIM)
- KER MI VSAK DAN SKUHA DOBRO KOSILO. (LOVRO)
- KER MI POSPRAVI POSTELJO. (ROK)
- KER ME JE RODILA. (NIKOLA)
- KER MI PRIPRAVLJA VEČERJO. (DAMJAN)
- KER MI NAREDI, ČESAR NE MOREM SAMA. (KORA)
- ČE NE BI BILO MOJE MAME, NE BI BILO MENE. (EMA)
- KER SE NE KREGAVA. (BIBA)
- KER MI KUPI LEPO DARILO ZA ROJSTNI DAN. (VIVA)
- KER MI POSPRAVLJA OMARO. (LUKA)
- KER JE MAMI ZELO PRIJAZNA. (TIMON)

DRAGE MAMICE,

HVALA, KER NAS POSLUŠATE, SE IGRATE Z NAMI IN NAM STOJITE OB STRANI.

I.D

KAKO JE DIVJI VOLČIN DOBIL IME

Sredi divjine je bilo lepo spomladansko sončno jutro. Volk Divji se je kot po navadi kobacal po postelji in lenuharil. Njegova žena Divja pa je že od zore kuhala in pospravljala. Pomlad in poletje sta minila brezhibno. Sredi zime pa Divji hudo zboli. Zaželi si rožo, ki raste samo na polhograjski grmadi. Volkulja jo je šla iskat v upanju, da bo v njeni odsotnosti Divjemu dobro. Hodi in hodi, a je ne najde. Nazadnje že skoraj obupa, pa jo sredi zasneženega skalovja kot po čudežu razkrije sončni žarek. Zagleda jo in utrga. Hitro steče domov k bolnemu Divjemu v upanju, da se roži ne bo zgodilo nič hudega. Ko je prišla domov, je videla, da je bil Divji že zelo slab. Iz rože mu je iztisnila sok in mu ga dala. Divji je takoj ozdravel. Z Divjo sta se objela. V spomin na to srečno ozdravitev se ta roža imenuje **DIVJI VOLČIN**.

NAUK: Ljubezen premaga vse ovire.

Ula Stres in Nikolaj Makuc, 4. a

UGANKE

1. Ni škatlica, nima pokrova, se ne odpira s ključem, zaklad pa se vseeno notri skriva. Kaj je to?
2. Uniči drevesa, rože, hiše, skale zdrobi v pesek.
3. Ima korenine, a jih ne vidimo, ne more skakati in je višja od stolpnice.
4. Kdo dela ia ia, ima 2 repa in 8 nog?
5. Rešitve: jajce; vreme; gora; osel, opica in človek

Jan Stariha, 4. b

Babica Zima

Babica Zima
v ledeni koči kima,
plete rokavice
in tople nogavice.

Pride mnogo jih živali,
volk, lisica, zajec, veverica.
Na koncu pride velik Brundo,
ki nima časa za sekundo.

Od mraza strašno šklepeta
in si tiho godrnja.
Babica Zima kožuh mu poda,
on pa skače od veselja iz srca.

PESEM O MARSOVČKIH IN DREJČKU

Marsovčki z neba priletijo
in Drejčka razveselijo.
Drejček bil je tako vesel,
da je kar z njimi odletel.

Letijo, letijo, letijo
in se nam z neba smejiyo.
Na Marsu se veselo smejiyo
in se s sladkarijami mastijo.

Ko to vidi Marsov oče, tako se razjezi,
da se kar vse za njim kadi.
Marsovčki to opazijo
in Drejčka takoj v cigaro spravijo.

Letijo, letijo, letijo
in na Zemljo hitijo.
Ko pa pristanejo,
se pa nasmejejo.

Kalina, Eva P., Alja, Zala, 4. b

USPAVANKA ZA ŽIVALI

Lahko noč,
lahko noč,
že prihaja na
pomoč:
ena biba,
da te sem in tja
poziba,
dva črička za
enega otročička
tri muhe,
da ti poravnajo rjuhe.

Naj zaziba te v svet sanj,
da bo jutri dober
dan.
Da bo jutri dober dan,
ti želim veliko znanj.

Kalina, Eva P., Alja, Zala, 4. B

Le kaj bi z oknom?

Poprej tako spokojno skupno ležišče je oživel. Vsi smo bili pokonci in diskusija o tem, ali naj bo okno odprto ali zaprto, se je zavlekla dolgo v noč.

»Vse življenje živi v pernica in sploh ne ve, kaj je zdrav duh v zdravem telesu. Poglejte, kakšen smrad je v zraku, z nožem bi ga lahko rezal! Ko sem odprl okno, se je kar valilo ven!« je prepričeval odpiralec.

»Samo, da ga je odprl, že me je zbadalo po hrbtu,« je jadikoval profesor.

»To se ne bo dobro končalo za naše zdravje.«

»Jaaaiks!!« je zakričala teta Marinka. »Nagnusno, v moji postelji je pajek! Hitro, odpri okno,

da ga vržem ven!« A namesto, da bi ga vrgla skozi okno, ga je vrgla profesorjem. Profesor je planil pokonci, pograbil blazino ter začel na slepo tolči po postelji, saj v resnici ni vedel, da je pajek pobegnil pod posteljo. »Kje je ta presneti pajek?!« je zatulil. Nekaj časa je trajalo, da je ugotovil, da na tak način pajka že ne bo speštal. Počasi in previdno je odgrnil "koutter". Ko ga je že skoraj celega odgrnil, je profesor

zagledal majhno smetko. Prepričan, da je mala zver, je pograbil blazino ter jo vrgel na sivo piko. Zadovoljno je pokimal in spet legel.

Minilo je nekaj minut. Vsi so že spali, ko je naenkrat planil pokonci planinec Štefan ter začel vreščati: »Prdnil je!! Prdnil je!! Pacek nemarni!« Pri tem je kazal na fantiča, ki je spal poleg tete Marinke. Teta se je v hipu prebudila. »Mihec, da je spustil metuljčka? To pa že ne!!« je vpila na Štefana. Kmet, ki je spal zraven nje, je planil k steni in odprl okno.

»Ne, ne, ne, ne!!!« je zavreščal Franc, planil k oknu ter ga zaprl. »Zmešalo se ti je!« je vpil na Jožeta, kmeta, ki je okno odprl. »Zunaj je vendar polna luna in ta me velikokrat nosi! Nisi bral Žurnala, marčevske številke iz leta 2006?! Tisti tip, ki je pod vplivom lune splezal na smreko, sem bil jaz, idiot, jaz!! In ti pri polni luni odpiraš okno!! Si pomislil, kaj bi se lahko zgodilo?! Lahko bi me odneslo v jezero ali prepad, ALI BI ME VOLKOVI POŽRLI !!!« je tulil na kupček nesreče, ki bi mu lahko rekli Jože. »Se vsaj ne bi drl,« je prhnil slednji dovolj pridušeno, da ga Franc ni slišal.

Franc je kmalu zaspal. Vse je bilo tiho, ko je majhna postava stopila k oknu ter ga odprla. V hipu so bili spet vsi pokonci. »Ne, zapri ga!« je piskal možak z brki. »Če mi je pa slabo,« je nagovarjal fant z vzdevkom Repa, ki je okno odprl. »Sam dobro veš, da svež zrak pomaga, če ti gre na bruhanje. Ali bi rad, da ...«

Preglasila ga je teta Marinka: »Mihec se bo prehladil, slišiš, prehladil se bo! Že tako je občutljiva dušica, zdaj pa še okno odpiraš! Da ga takoj zapreš!!« Profesor je nekaj ježno zamomljal, stopil k steni in okno zaprl.

»Ne, ne, ne, to pa že ne!« se je z druge strani sobe oglasil Matevž z Ipadom v rokah. »Pravkar po internetu naročam klimo. Ne veš, kako smo je potrebni. Od vročine se pri nas poleti ptiči zaletavajo v šipe. Ravno pritisnem "Buy" in ti prekineš Wi-Fi! Odpri.«

»Žurirate?« se je prebudil stari zabavljač Lojzi. »Zapri okno pa imejmo disko! Jea!« Iz planinskega nahrbtnika je potegnil svetlečo disko kroglo, jo pritrdil na strop, potem pa privlekel še zvočnike in jih priklopil na "štrom", ko ga je ustavila Tina, ki je stopila k oknu ter ga spet odprla.

Vsi so presenečeno zajeli sapo, ko se je Tina nasmehnila in rekla, da bi rada samo gledala zvezde. Pustili so jo, dokler ni Lojzi izjavil, da bi imel, če ne diska, vsaj pižama party. Štefan ga je moral na silo odvrniti od njegove smešne ideje.

Kmalu je bilo spet vse mirno, ko se je naenkrat zbudil Mihec ter predlagal, naj zaprejo okno, saj drugače luna preveč sije. »Pa se bomo šli slepe miši!?« Seveda je takoj dobil kompanjona (Lojzija), a k sreči je ukrepala teta Marinka in tako nadrla nečaka, da je le pohlevno izginil pod odejo.

Okno so seveda res zaprli, pa se je takoj oglasil Jan. »Rad bi poklical mami, ampak če je zaprto okno, nimam signala,« je izjavil. »Ja kakšno kišto pa imaš? Saj smo čisto blizu oddajnika!« ga je podražil Matevž. Kmet Jože je naveličano odprl okno.

»Pa ne, no!« se je oglasil Štefan, »zunaj vendar dežuje!« Na šipo je res padla drobna kapljica, ampak le ena ter edina.

Profesor je razjarjeno planil pokonci. »Nehajte že! Marsikdo tu bi rad spal!« je zatulil. Tako silovito ja zaprl okno, da se je šipa razbila in črepinje so zletele na vse strani.

Nekaj časa je vladala najtišja tišina. Nato se je iz tihega kota razlegel zadovoljni glas nekdanjega ministra za zdravje: »No, zdaj pa imate. Okno ni ne odprto ne zaprto, dajte mir in zaspite.«

Vse prekmalu je zakikirikal petelin.

Tadeja Pepelnjak in Maša Zara Ličen, 5. a

Zgodbica je bila na nagradnem natečaju *Moje največje veselje je na gorah 2013*, ki ga je organiziral Slovenski planinski muzej, uvrščena na **četrto mesto**.

TA STRAŠNA HIŠA STRAHOV

Pred dvema letoma med prvomajskimi počitnicami sem z družino odpotovala v Gardaland. Bil je lep sončen dan. Mamica, očka, moj starejši brat Oliver in jaz smo korakali po Gardalandu in iskali zanimiva igrala.

Zagledali smo hišo strahov. Z bratom sva se spogledala. Tako smo mama, moj brat in jaz odšli v hišo strahov. Kar naenkrat so se luči ugasnile in osupnila sem. Pred nami so se prikazale prve temne stopnice. Pot je bila zelo ozka, prav tako stene. Na stenah so tičali križevi pajki. Sploh nisem vedela, če so pravi ali ne. Bilo me je že pošteno strah. Ko sem zagledala most, sem se oprijela mamine roke. Stopala sem po njem, pod nogami je škripalo. Zdelo se mi je, da slišim škripajoča vrata našega podstrešja. Vse se je treslo. Občutek sem imela, da bom vsak hip padla v vodo. Vsak korak me je spremljala nova grozota. Bile so votline, pajčevine, nasadi z glavami in vse mogoče strašne stvari. Srce mi je divje utripalo. Po ovinku na levo smo prišli do drugih stopnic. Zdaj me je bilo že pošteno strah. Pred nami se je pojavilo dvigalo. Ob njem je stal moški. Vsi smo si oddahnili, saj smo mislili, da je konec. Ampak ne! Dvigalo se je zaustavljalo in po zvočnikih smo slišali globok smeh. Bil je prav grozljiv. Končno se je pred nami pojavila svetloba. Zagledala sem očija, bila sem zelo srečna.

Sklenila sem, da nikoli več ne bom šla v hišo strahov.

Tamara Švent, 5. c

Rdeča kapica

Rdeča kapica je do doma šla.
Čakala jo je babica.
Ji je rekla mamica:
izvoli tu je košarica.

V gozd je zavila,
nekaj se za drevesom skriva.

Volk Rdečo kapico ogovori
nje pa se to fino zdi.
Čisto nič se ne boji,
nabirat rožice hiti.

Volk brž k babici zavije,
v njeno posteljo se skrije
in z odejo se pokrije.

Rdeča kapica v hišo stopi,
vsa vesela k babici pristopi.
Žalostna pa ugotovi,
da babice v postelji ni.

Volk pa hitro nanjo skoči,
jo pohrusta in nazaj v posteljo poskoči.
Lovec mimo hiše gre,
s puško se pri babici vstavi
in volka za trebuh zagrabi.

Rdeča kapica in babica iz trebuha prihitita.
Volk se s kamni k vodi je odpravil.
Srečen konec volk je padel v lonec.

Karin Tomažič, 5. a

RDEČA KAPICA

Tam nekje sredi gozda,
Rdeča Kapica živi
in ravno se odpravlja k bolni babici.
V košaro si pripravi prav vse stvari
in po ozki poti hitro odhiti.

Ona hodi in prepeva,
a volk jo iz grmovja gleda.
Hitro plane ven pred njo in
zapelje jo grdo.

Rdeča pa mu kar zaupa.
Volk jo zvito prehiti,
prej kot ona je pri stari bolni babici.

Nič ne okleva, hiter je,
babico takoj požre.
Kmalu pride še Rdeča Kapica
in se čudi: starka kosmata je.

Njene roke in ušesa in čekani umazani.
Ne ve, kaj bi rekla, to ni babica.
Volk pa hitro plane in še njo požre.
A mimo pride lovec,
volku trebuh odpre.

Rdeča Kapica in babica
zdaj sta rešeni,
zato se veselita
še do polnoči.

Zala Sever 5. a

Rdeča kapica

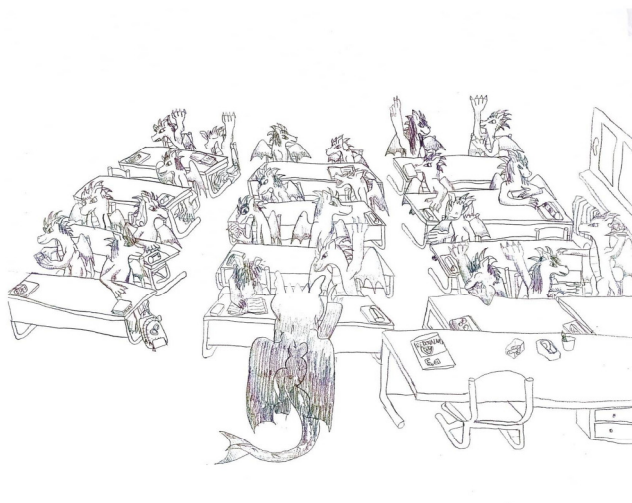
Je babica zbolela,
Rdeča kapica k njej je odhitela.
Seboj dobrote je vzela
in na volka naletela.

Volku izdala je podatke,
pa kapici podari copatke.
Kapica ga je pred sabo pustila
in veliko napako naredila.

Volk je požrl babico,
nato še Rdečo kapico.
Ko lovec to videl je,
z nožem volku trebuh razparal je.

Kapica in babica sta iz trebuha skočili
in volku v trebuh kamne natrosili.
Kamni so ga potegnili v globine voda,
in sledila je zabava.

Dan Grabnar, 5. a

Tadeja Pepelnjak, 5 .a

Muca Copatarica

Tam v vasi majhni vasi,
otroci so neredni,
copatkov ne pospravljajo,
zato jih zjutraj ni nikjer.

Neko rano jutro,
pa mamo so klicali,
kje moji so copatki,
tokrat obležali.

V gozd so se odpravili,
le kam copatki so odtavali,
dokler hiške niso našli,
v kateri muca je doma.

Naja Sedej Dolničar, 5. C

MUCA COPATARICA

Tam v vasi majhni,
otroci so neredni,
copatke ne pospravljajo,
zato jih večkrat iščejo.

Neko rano jutro,
pa spraševali mame so,
kje njihovi copatki
tokrat obležali so.

V gozd so se odpravili,
iskat copatke svoje,
pa zagledali so hiško,
kjer muca tam domuje.

Muca spustila jih je v hiško,
kjer vsak copatke si je vzel,
le Bobek jih ni našel,
zato nove je dobil.

Otroci so domov odšli,
veseli, nasmejani,
njihovi copatki pa,
niso bili več nikoli razmetani.

Nina Pust, 5. c

Srečanje s kurentom

Bil je pustni dan. Takrat sem bila stara tri ali štiri leta. Babi mi je že pred dnevi sešila kostum pikapolonice, mojemu starejšemu bratu Vidu pa kostum zajca. Z Vidom in mami smo se veselo odpravili na kurentovanje. Med potjo se nam je pridružila Vidova sošolka Tajda, ki pa je bila našemljena v indijanko.

Na zabavi še ni bilo kurentov, zato pa je bilo polno drugih mask: otroških in odraslih, zabavnih in strašnih, velikih in majhnih ... Kamor koli si pogledal, je bilo polno mask. Naenkrat se je zaslišalo glasno zvonjenje kravjih zvoncev. Kurenti so prišli! »Vendar kako so strašni!« sem si mislila. Visoko so skakali, vse do neba. In kako grozne maske imajo! Tedaj sem zagledala nenavaden prizor. Le kako se Vid in Tajda upata fotografirati z enim od kurentov. To so vendar najstrašnejša bitja in zagotovo tudi najzlobnejša v mojem življenju. Kurenti so skakali sem in tja. Tako me je bilo strah, da sem že mislila, da me bodo požrli, čeprav sem v to verjela le na pol. Zaradi tega strahu sem se raje držala ob strani. Zelo sem bila vesela, ko smo odšli.

Zdaj sem že velika in se kurentov več ne bojim. Pravzaprav so mi kurenti postali simpatični in zelo so mi všeč, zato zdaj res rada hodim na kurentovanja.

Živa Kocijan, 5. c

V filmskem studiu

Po dolgem času sem spet ležala v postelji in brala svojo knjigo z naslovom Otok zmajevih napadov. Brala sem jo iz čistega dolgčasa, saj znam večino zgodbe skoraj na pamet.

Naenkrat je iz sredine knjige začela sijati svetloba skoraj tako močna kot Sonce. Svetloba se je razlila po knjigi in zaprla sem oči, da ne bi oslepela. Zazdelo se mi je, kot da bi me dvignil veter. Počasi sem oči spet odprla. Bila sem hudo presenečena. Na »krilih« vetra sem letela čez ocean, proti otoku, ki se mi je zdel nenavadno znan ... Seveda! To je Otok zmajevih napadov!

Vetra nisem mogla usmerjati, zato sem kmalu pristala ob veliki stavbi pred katero je sedel eden od glavnih junakov moje zgodbe, Viki, ter nekaj ali nekoga čakal. Ko me je zagledal, mi je stekel naproti.

»Živijo Tadeja!« se je zadrhl že od daleč. »Pridi noter, film snemamo!« Film? Po moji knjigi? Tega si pa niti v sanjah ne bi predstavljala!

Vstopila sem torej za Vikijem v veliko stavbo. Kaj vse je bilo notri! Kamere,, ekrani, instrumenti, gore, ležišča z zmaji, ki nastopajo v moji zgodbi, celo tribuna je bila tam. Na njej so sedeli igralci, ki še niso prišli na vrsto in tudi gledalke in gledalci.

Trenutno se je pred kamerami odvijal prizor na morju. Stopila sem k Vikiju, ki je opazoval dogajanje. »Bo film tudi na naših kanalih?« sem ga vprašala. Vzel si je čas za premislek, nato pa

dejal: »Po mojem ne. Vaše antene ne lovijo naših kanalov tako dobro kot naše televizije.« Bila sem nekoliko razočarana pa sem se domislila: »Kdaj pa je na sporedu, da bi takrat spet lahko prišla sem?« »Ko bo končan, ampak planirano je za v torek po športu. In, seveda, tudi po vremenu.

Mislim, da je vremenska napoved bolj pomembna,« je odgovoril Viki.

Režija je pravkar dala pavzo in šla sem malo k zmajem, ki so čakali, da pridejo na vrsto. A ravno, ko sem odprla usta, da bi jih nekaj vprašala, me je spet zajel tisti vetrič, ki me je počasi dvignil od tal. Zadnji zvok, ki sem ga slišala, je bil glas režiserja, ki je ravno zavpil: »Akcija!« nato me je veter odnesel ven proti žareči svetlobi, ki me je ponesla že v studio. Če bi jo naslikala na platno, bi bila to čudovita slika.

Kmalu sem se spet znašla na svoji postelji. Viki pa je imel žal prav: naše antene njihovih kanalov ne lovijo.

Tadeja Pepelnjak, 5. A

NARAVA JE ...

Narava je zelena in tudi rumena.
Škrlatno rdeča in bela kot sveča.

Spomladi dehteča in vsa kipeča.
Poleti žari, nam v senco se mudi.
Jeseni rodi, da dolgčas ji ni.
Pozimi pa spi, pod snegom ždi
in smrči.

Oblaki prahu in kupi smeti, vse to jo boli.
Draga narava, prijateljica prava, ostani nam zdrava in vsa nasmejana.
Če dobro si ti, potem smo tudi mi.

Lara Opeka in Zala Lotrič, 6. B

PINGVINI

Pingvini so ptice, ki ne morejo leteti. Poznamo 17 vrst pingvinov. Največji med njimi je cesarski, najmanjši pa pritlikavi pingvin. Živijo samo na južni polobli (Antarktika in malo severnejši kraji). Njihovo premikanje na kopnem je zelo smešno. Na kopnem so zelo nerodni, v vodi pa so zelo hitri in spretni. Imajo čokato telo, kratke noge in rep ter krila, ki so se spremenila v močne plavuti, da lahko hitro plavajo. Med prsti na nogah imajo plavalno kožico. Meni so zelo elegantni cesarski pingvini. Ti so po trebuhu beli, črni po hrbtu, na vratu in pod črnim kljunom imajo oranžno rdečo liso. Pred mrazom jih ščiti gosto perje ter plast podkožne

maščobe. Znesejo eno, zelo redko dve jajci. Večina vrst si dela gnezda, nekatere vrste pa grejejo jajce na nogah pod kožno gubo. Imajo malo naravnih sovražnikov. To so orke in morski leopardi. Na mladiče pa prežijo še ptice roparice. Velik sovražnik pa je tudi človek, ki je kriv za onesnaževanje okolja in segrevanje ozračja.

Ali ste vedeli:

- Cesarski pingvin je največji med pingvini; zraste do 160cm.
- Pritlikavi pingvin je najmanjši pingvin in zraste do 30cm.
- V vodi dosežejo hitrost do 50 km/h.
- Pod vodo zdržijo do 20 min in se potopijo do 20m.
- Ko hodijo, težo prenašajo z enega stopala na drugo in se pri tem smešno gibljejo.
- Po ledu se velikokrat drsajo po trebuhu.
- Imajo svoj vrtec za mladiče, v katerem jih pazi nekaj odraslih pingvinov, medtem ko gredo starši po hrano.

Lara Opeka, 6. b

TINA MAZE

Tina Maze je slovenska alpska smučarka. Rodila se je 2. 5. 1983 v Slovenj Gradcu. Pri enem letu se je s starši preselila v Črno na Koroškem. Obiskovala je OŠ Črna na Koroškem. Smučati se je naučila pri treh letih. Poleg smučanja pa je trenirala tudi odbojko in šest let igrala klavir. Po osnovni šoli se je vpisala na gimnazijo na Ravnah. Istočasno je bila sprejeta v žensko reprezentanco. Že takrat je dosegala odlične rezultate.

Letos je bila Tina Maze odlična v vseh disciplinah. To so slalom, veleslalom, superveleslalom, smuk in kombinacija. Dobila je veliki kristalni globus, kar pomeni, da je najboljša alpska smučarka na svetu in dva mala kristalna globusa. Prva je tudi presegla 2000 točk v eni sezoni. Po veliko letih je tudi Slovenka, ki je zmagala na Zlati lisici (tekmovalje na mariborskem Pohorju). V svoji dosedanji karieri je zmagala na 22 tekmah v svetovnem pokalu in 62- krat stala na stopničkah. Letos je Tina Maze podrla veliko rekordov v alpskem smučanju. Ustanovili so tudi ekipo Team to aMaze, v kateri so poleg Tine še trije trenerji in maserka.

Ima veliko sponzorjev. To so: Milka, Stockli, Komperdell, Alpina, Zlatarna Celje. Sponzorji njene ekipe Team to aMaze pa so: Armal, Generali, Avto Jarc, Impakta. Nastopa tudi v več reklamah, kot so: Teekanne, G24, Intersport ...

Posnela je tudi pesem My way is my decision, ki je postala uspešnica. Poleg tega pa je posnela tudi videospot.

Za njene uspehe je zaslužen tudi njen glavni trener Andrea Massi.

Zanimivo je, da je njena vrhunska forma trajala celo sezono. Pri ostalih smučarkah in smučarjih običajno traja samo nekaj dni ali tednov.

Tina Maze je v svojo kariero vložila veliko truda. Vrhunski šport zahteva veliko odrekovanja in ne more biti vsak vrhunski športnik.

Tina Maze je najina najljubša športnica. Je tudi ena najlepših športnic na svetu. Bravo Tina!!!

Lara Opeka in Zala Lotrič, 6. B

PRIJATELJSTVO NA PREIZKUŠNJI

Moja najboljša prijateljica je Sara, ker ji lahko zaupam. Je prijazna in mi vedno stoji ob strani. Poznava se že od vrtca.

V spominu mi je ostal dogodek, ko sem spoznala, kdo je moj resnični prijatelj. Začelo pa se je tako ... Sprehajali sva se po ulicah z mojim psom. Pri travniku sva se usedli na klop, medtem ko je Timi skakal in se igral. Pogovarjali sva se in kar naenkrat je Sara opazila Timija, ki je ležal na travi in kašljal. Stekla sem do njega, medtem pa je Sara hitro stekla po bližnjici domov po očeta. Pripeljala sta se do naju in odpeljali smo se k veterinarju. Čakali sva v čakalnici, čisto prestrašeni. Kmalu je veterinar prišel do naju in rekel, da če bi prišli nekaj minut kasneje, bi bilo prepozno, saj ga je v vrat pičila čebela. Malo sva počakali, da je okreval. Kasneje je skozi vrata pritekel k nama in bili sva presrečni. Takrat sem spoznala, kdo je moj pravi prijatelj. Brez nje danes ne bi imela več Timija.

Ljudje imamo lahko veliko znancev, sošolcev, a pravih prijateljev zelo malo. Pravi prijatelj ti pomaga, lahko mu zaupaš vse, pa te nikoli ne bo izdal. Spoznaš ga lahko v nesreči, tako kot sem ga jaz. Takšen je zame dober in pravi prijatelj.

Tara G. Stepanović, 6. b

Kitajska glasbila pri glasbeni vzgoji

SHENG

Zvok podoben harmoniki in orglam. Ima 17 pip in visoka je približno 55cm.

XIAO

Zelo podoben prečni flavti.

HULUSI

Uporablja se za več namenov. Ima 3 bambusove palčke (lahko tudi več).

RUAN

Podoben je naši bas kitari. Ima okroglo telo, dolg vrat in 4 strune. Lahko ga igraš s trzalico ali pa z 2 ali 5 prstnimi trzalicami.

KONGITOU

Podoben harfi. Reče se mu tudi KANHOU. Zelo popularen v Mingovi dinastiji.

PIPA /LUTE

Podobne so naši lutnji.

Telo spominja na sploščeno hruško izrezljane iz lesa s 4 strunami. Obstajajo poročila, ki datirajo njen obstoj že v 2. stoletju pr.n.št. Je predvsem solistični inštrument.

ZHENG

Podobno našim citram. To je strunsko glasbilo iz družine brenkal, ki ima od 30-45 strun, od tega 4 ali 5 melodijskih, ostale so spremljevalne.

DIZI/FLUTE

Podobne so naši žvegli. Oglašja se podobno kot ptič.

ERHU

Ima majhno telo in dolg vrat. Lok je zapleten med strune.

YANGGIN/DUKIMER

Podoben našim citram.

Vesna Gostič, Vesna Krašovec, 6. d

ČLOVEŠKI UPI, ŽELJE IN SANJE

Naša mnenja o človeški rasi so bila od nekdaj deljena. Nekateri mislijo, da smo najbolj razvita, nekateri, da smo najpametnejša rasa. Spet drugi pa menijo, da najbolj neumna. Katero mišljenje je pravo, težko rečemo. Recimo samo, da imamo malo vsakega. Midve bi raje rekli, da smo zanimivi. Ampak zakaj?

Če vas vprašava, kaj sodi v vsakdanjik našega življenja, bi skoraj stavili, da boste pričeli naštevati vse mogoče elektronske naprave, revije, mogoče knjige itd. Kaj pa neoprijemljive reči? Kot so na primer spomini? V vsakdanjiku se srečujemo z mnogo stvarmi, ki iz kotičkov naših misli izvabijo še tako pozabljene spomine. Potem pa imamo tu še reči, ki se jih kar tako ne bi spomnili naštet, ampak so vsak dan z nami. To so naše želje, upi in sanje.

Že od pradavnine si je človek želel, upal in sanjal. Rečeži so sanjali o kupih denarja in brezdomci o toplem domu. Vladarji so si želeli še več nadvlade. Poleg tega pa so si vsi želeli biti ljubljene, spoštovani. To je osnovna potreba vsakega človeka.

Ljudje si želimo veliko. Materialnih stvari, kot so najnovejši telefoni, televizorji, denarja. Potem so tu stvari, ki bi nam precej olajšale vsakdanjik: boljše ocene v šoli, napredovanje v službi. In tiste, ki so najbolj nedosegljive, a si jih najbolj želimo. Do nekaterih pridemo zlahka. Kot na primer ljubezen. A pri takih stvareh je tako, da jih tako zlahka kot jih pridobimo, tudi izgubimo. In potem spet hrepenimo. Hrepenimo po tem, da bi se nam želja uresničila. Hrepenimo po tem, da bi to imeli. Vsak dan upamo na boljši jutri in sanjamo o pravičnejših stvareh. Ne glede na to, koliko smo

stari, še vedno dokaj pogosto sanjamo v življenju kot v pravljici in se potem sprašujemo, zakaj je življenje tako težko.

Veliko želja se uresniči. Vse drobne in velike reči, lahko pridejo do nas. Ampak (to se najpogosteje dogaja pri materialnih željah), ko to enkrat držimo v rokah, se nam naenkrat ne zdi več tako sijajno. Kot bi si želeli bleščečo uro, dobili pa star, zarjavel kovinski odpaddek. Vse je izgubilo svojo čarobnost in prej ko slej se vsega naveličamo in na koncu skoraj vse stvari pristanejo v kakšnih smeteh. In zakaj je tako? Mar se ne bi morali počutiti kar se da sijajno ob tem, da smo končno dobili to, kar smo si želeli? Vendar ne gre tako zlahka. Če že ne drugega, smo ljudje zapleteni. Precej bolj kot katerokoli drugo živo bitje, kajti čarovnijo vidimo samo, dokler sanjamo. Dokler stegujemo prste po določeni stvari, a je ne moremo zgrabiti. Ko pa jo enkrat lahko, ni več zabavno. Stvar imamo in čarovnija sanjanja se je razblinila kot nadležen dim.

Zatorej, ni greh sanjati. Ni greh želeli si, čeprav še tako obupano vzdihujemo za tistim, na kar upamo. V sanjah moramo uživati, dokler trajajo. Nas naj ne bo strah si nečesa želeli, kajti to je ena redkih stvari v življenju, ki nikoli ne mine.

Špela Jurak, Petra Seliškar, 7. b

Pismo družini

Draga družina!

Danes zvečer imamo zaključni disko. Najprej se mora vsaka soba predstaviti s točko in me bomo uprizorile komedijo. Nato se bo začela naša zabava! Morala si bom izbrati najlepšo obleko, ker moram biti zelo lepa. Sedaj smo končali s popoldanskimi dejavnostmi in imamo malo časa, zato vama pišem pismo. Tukaj je zelo zabavno, le hodimo malce preveč. Tudi hrana mi je všeč, razen zajtrka. Včeraj sem prvič jedla školjke, toda niso mi bile všeč. Tudi na pogled niso bile nič kaj privlačne.

Tako, kmalu bo čas za disko, zato se moram odpraviti. Lepo se imejta in pozdravita še druge.

Adijo!

Nejka Jevšek, 7. c

Kuhanje klapavic

Bil je četrtek, predzadnji dan našega bivanja v domu Breženka. Imeli smo popoldanske aktivnosti, naša skupina predavanje o sredozemskem rastju. Reševali smo naloge, ko je zadišalo iz kuhinje. Potihoma smo pokukali v kuhinjo in videli, da bomo tudi mi kuhali školjke. Vsi smo se zelo veselili. Skupine smo se zamenjale in bili smo na vrsti za kuhanje. Sledil je 20-minutni uvod o školjkah (klapavicah), kako jih gojijo in kje. Vsaka skupina je dobila eno nalogo: mi smo sesekljali peteršilj, drugi čebulo, tretji pa so čistili školjke. Ko smo nalogo vsi zaključili, smo se zbrali za mizo, kjer je bil

pripravljen lonec. Še enkrat smo ponovili recept in začeli. Najprej je kuhala Ana in nato so ji sledili še ostali sošolci in sošolke. Na olju smo prepražili čebulo, nato dodali peteršilj. Na peteršilj smo zlili vodo ter počakali, da je nekaj časa vrelo. Zdaj je prišel glavni del: školjke! Školjke smo dali v lonec in počakali 5-10 minut, da so se skuhale in odprle. Nato smo dodali drobtine in vse skupaj premešali. Zelo je zadišalo. Počakali smo še 5 minut in jed je bila končana.

Učitelj je školjke stresel na dva pladnja in postregli smo si. Večina nas je jedla, saj so nam školjke všeč, drugi pa so nas samo gledali. Po končani jedi smo pospravili kuhinjo in zaključili. Školjke so bile zelo dobre in tudi sama jih bom še kdaj pripravila.

Staša Popović, 7. a

Učenci 8. razredov so opravili svoj prvi javni intervju ...

1.

INTERVJU Z OČETOM

Prosim predstavi se, povej mi nekaj o sebi.

Ime mi je Bojan, pišem se Slobodnjak. Star sem 47 let. S svojo družino živim v Ljubljani, v Črnučah. Moja družina šteje štiri člane. Imam hčerko Nino, staro 17 let in sina Maja, starega 13 let ter ženo Tanjo. Živimo v stanovanju na Polanškovi ulici.

Kje si zaposlen?

Zaposlen sem v podjetju Vibor d.o.o., kjer delam že več kot 20 let. Ukvarjamo se s prodajo in servisiranjem fotokopirnih strojev, printerjev in multifunkcijskih naprav podjetja Ricoh.

Zakaj opravljaš to delo in ali ga rad opravljaš?

Ja, zelo rad opravljam to delo, ker je zelo razgibano in zanimivo. Dnevno obiščem veliko strank, ki so uporabniki naših naprav. Rešujem napake na napravah, poučujem stranke o pravilni uporabi naprav, prodajam in montiram nove stroje. Pri popravilu strojev moraš biti precizen, poznati moraš vsak delček stroja, vsako žičko in včasih gre za manjšo skrito napako in ko ugotoviš zakaj gre in jo odpraviš, imaš zelo dober občutek in s tem si dan na dan pridobivaš nove izkušnje, novo znanje.

S čim se ukvarjaš v prostem času?

Rekreativno se ukvarjam s športom. Pozimi najrajši smučam, predvsem na smučiščih v Italiji in Avstriji, kjer so tereni res odlični, odlično pripravljeni za dobro smuko. Poleti pa igram odbojko na

mivki in kolesarim. Lahko se pohvalim, da sem letos v enem dnevu s prijatelji prekolesaril celotno pot od Ljubljane do otoka Krka na Hrvaškem. Pot je bila dolga 180 km.

Kako dolgo si se pripravljaj za ta podvig?

Priprave so potekale več kot tri mesece, od konca marca do junija. V teh treh mesecih sem prekolesaril več kot 800 km. Bil sem v zelo dobri fizični kondiciji, kar je pogoj, da se odpraviš na tako dolgo pot s kolesom.

Koliko ur si potreboval, da ste prišli na cilj?

Iz Ljubljane smo štartali ob 6.30 uri zjutraj. Vmes smo imeli kar nekaj kratkih postankov, da smo si natočili vodo, se okrepčali z energijskimi napitki in čokoladicami. Pomembno je pravilno doziranje tekočine in hrane, da telo ne dehidrira. Na cilj smo prispeli ob 16. uri. Ocenili smo, da smo vozili približno sedem ur.

Kakšni so bili občutki na cilju?

Zelo sem bil vesel, ko je bilo vse za mano. Pot je bila zelo naporna, a izvedljiva ob dobri pripravljenosti. Brez težav sem prekolesaril 180 km dolgo pot in na to sem zelo ponosen. Bili smo skupina sedmih kolesarjev, dva sta zaradi dehidracije in bolečine v roki, žal, morala odstopiti. Ostali smo srečno prispeli na cilj.

Priti s kolesom do Krka je bila moja želja že nekaj let in mislim, da bomo to pot ponovili naslednje leto, mogoče še v večjem številu.

S čim se še ukvarjaš v prostem času?

Trenutno je sezona gobarjenja, zato veliko prostega časa preživim v gozdu. Letos sem našel veliko gob, predvsem jurčkov, ki so že vloženi v kisu oziroma zamrznjeni v zamrzovalniku. Nabiram tudi kostanj, vendar ga je bilo letos veliko manj kot prejšnja leta. Zelo rad hodim tudi na Šmarno goro.

Imaš še kakšen poseben hobi?

Že dolga leta, več kot 30 let, se ukvarjam z akvaristiko. Trenutno imamo 150-litrski akvarij s tropskimi ribicami. Vzdrževanje akvarija zahteva kar veliko časa, če želiš, da je akvarij zares lep.

Kako pogosto ga je potrebno čistiti?

Enkrat letno je potrebno akvarij v celoti izprazniti in na novo postaviti (zemlja, pesek, rastline, voda, ribe). To zahteva 1-2 dni dela.

Drugače pa je potrebno redno čistiti steklo z notranje strani, posesati odpadke, ki se nabirajo na dnu akvarija in urediti rastline.

Koliko in katere vrste rib imaš trenutno v akvariju?

Trenutno imamo 30 rib, med njimi so: mečki, neonke, nitkarji, praskači, moly, rdeči nitkarji ... Pri nakupu rib moraš paziti, da izbereš tiste vrste, ki lahko živijo skupaj, v istem okolju.

Ker imaš tako rad ribe, najverjetneje tudi rad plavaš med njimi. Katere so tvoje najbolj priljubljene počitniške destinacije?

Ja, res sem ljubitelj barvastih ribic. Moja najljubša počitniška destinacija je Egipt, kamor se po navadi odpravimo februarja, ko je pri nas mraz, tam pa prijetno toplo. Ure in ure se lahko potapljam v Rdečem morju, kjer občudujem bogat morski svet. Barve rib in koral so prečudovite.

Kje pa najraje preživiš poletne dni?

Poletje pa večinoma preživimo na morju, na otoku Krku. V kampu Pila imamo že 15 let počitniško prikolico, zato vse vikende med majem in septembrom ter poletne počitnice preživimo ob morju.

Veliko plavamo, kolesarimo, igramo odbojko na mivki, lovimo ribe in sipe, prirejam piknike in se družimo s prijatelji.

Kakšni pa so tvoji načrti za prihodnost?

Moj osebni cilj je, da shujšam za 5 kg, zato sem si kupil polletno karto za fitnes.

Načrti pa so: obiskati kakšno krasno eksotično destinacijo (Kuba), povzpeti se na Triglav, selitev v večje stanovanje ali manjšo hiško.

Najlepše hvala za tvoje odgovore in sodelovanje v intervjuju.

Maj Slobodnjak, 8. a

2.

O človeku, ki se že od nekdaj zanima za vesolje

Danes bomo naredili intervju z Bojanom Kambičem o njegovem delu. Upamo, da bomo izvedeli tudi kaj novega o našem vesolju.

Ste urednik astronomske revije. Kaj pravzaprav delate?

Ja, tako je. Sem urednik prve slovenske astronomske revije, ki se imenuje Spika. Revija je namenjena vsem, ki jih zanima astronomija, ki radi kdaj pa kdaj pogledajo v nočno nebo, še najbolj pa resnim ljubiteljskim opazovalcem, ki imajo svoj teleskop. Revija izhaja mesečno, v njej pa poleg novic iz astronomije lahko najdete kup zanimivih prispevkov, ki jih v glavnem pišejo domači avtorji o svojih izkušnjah pri opazovanju, nakupu astronomske opreme, samogradnji teleskopov ... Poleg tega so v vsaki številki še mesečne efemeride, kjer so navedeni vsi podatki o Soncu, Luni in planetih ter o ozvezdjih, ki so trenutno vidna na nebu. Delo urednika je, da poskrbi za prispevke, revijo sestavi in oblikuje ter poskrbi, da gre v tiskarno in na pošto, kjer jo odpošljejo k naročnikom.

Kdaj ste začeli razmišljati o astronomski reviji?

Revija izhaja že 19 let, prva številka je izšla maja 1993. Sanje o tem, da bi tudi Slovenci imeli svojo astronomsko revijo, pa segajo daleč nazaj, skoraj v študentska leta.

Zakaj se revija imenuje Spika?

Spika je najsvetlejša zvezda v ozvezdju Device. Prav Spika je sijala na nebu maja, ko je izšla prva številka. Poleg tega pa beseda po latinsko pomeni žitni klas (tako ji pravimo tudi po slovensko).

Tako sem nekako simbolično posejal seme, iz katerega naj bi vzklila moderna slovenska amaterska astronomija. In mislim, da se je seme dobro prijelo in bogato obrodilo!

Kdo so naročniki?

Naročniki so vsi, ki jih astronomija zanima, od učencev in dijakov, do študentov, uslužbencev in upokojencev pa seveda tudi šole in knjižnice.

Je naša šola naročena nanjo?

Mislim, da ne. Škoda je, da tako kvalitetne revije ni v vsaki šolski knjižnici, še posebej v šolah z veliko učenci.

Kaj vas najbolj veseli pri tem delu?

Najbolj me veseli, da se je – odkar izhaja revija - zanimanje za astronomijo tako zelo razširilo med mladimi. Nastalo je cel kup novih astronomskih društev po krajih po vsej Sloveniji, številne šole ponujajo astronomijo kot izbirni predmet ali pa imajo astronomske krožke. Opazovanje neba je krasen hobi, pa še veliko novega se lahko pri tem naučimo. Pred tremi leti smo začeli tudi pri nas z astronomskimi tekmovanji v okviru Društva matematikov, fizikov in astronomov Slovenije. Tekmovanje se je takoj "prijelo", lani je sodelovalo že več kot 3000 tekmovalcev, kar je za naše razmere izjemno lep uspeh. Upam, da ima tudi Spika nekaj zaslug pri tem.

Ste kot otrok radi opazovali zvezde? Vas je astronomija od nekdaj zanimala?

Ja, seveda. Tiste skrivnostne lučke, ki migljajo na nebu, pritegnejo pozornost vsakega otroka. Sam sem si prvi teleskop izdelal že v sedmem razredu osnovne šole in vse od takrat me navdušenje nad opazovanji ni minilo. To je ljubezen, ki traja vse življenje.

In še za konec: Kakšna vprašanja najbolj zanimajo astronome?

Astronome že od nekdaj zanimajo ista vprašanja, na katera še vedno nimamo vseh odgovorov. Kako veliko je vesolje? Kdaj in kako se je rodilo in če bo morda nekoč tudi umrlo? Je neskončno veliko? In še tisto najbolj zanimivo: Smo v vesolju sami? Ali pa morda tudi na drugih planetih prebivajo bitja, podobna nam ali pa čisto drugačna? Danes poznamo vsaj grobe odgovore na skoraj vsa vprašanja, le na zadnjega, ki je - vsaj po moje - še najbolj zanimivo, nimamo odgovora. Res pa je, da so astronomi v zadnjih letih ugotovili, da imajo skoraj vse zvezde v naši galaksiji planete. In

če je v Rimski cesti na stotine milijard zvezd in torej vsaj toliko planetov, je skrajno neverjetno, da bi se življenje razvilo le na tem našem.

Anna Golob Doneva, 8. a

3.

Jekleni fotograf

Pogovarjal sem se z družinskim prijateljem Matejem Peljhanom, kliničnim psihologom, vrhunskim fotografom in športnikom.

Kje ste se rodili?

Rodil sem se v Postojni, leta 1967, tako da sem zdaj star 45 let. Sicer sem doma oziroma sem preživel otroštvo na Colu, to je majhna primorska vasica nad Ajdovščino.

Kakšno je bilo vaše otroštvo, kje ste obiskovali osnovno šolo?

Moje otroštvo je bilo na začetku precej brezskrbno, osnovno šolo sem obiskoval na Colu. Pri starosti 10 let sem pri igri naletel na bombo iz 2. svetovne vojne, tako da sem se hudo poškodoval, takrat sem izgubil roko. Od takrat je bilo moje otroštvo nekako zaznamovano s tem, tako da sem bil precej veliko v bolnici, na rehabilitaciji in tako naprej.

Kam ste se odpravili študirat?

Potem ko sem zaključil srednjo šolo v Idriji, srednjo naravoslovno matematično šolo se je takrat reklo, sem se odpravil študirat v Ljubljano in sicer na Filozofsko fakulteto, smer psihologija ter sem jo potem tudi zaključil, pozneje pa sem opravil še specializacijo iz klinične psihologije in ta poklic opravljam še danes.

Kam vas je vodila poklicna pot?

Kot sem že rekel, najprej sem se kot klinični psiholog zaposlil na Inštitutu za rehabilitacijo v Ljubljani. Tam sem delal z ljudmi, ki so utrpeli kakšno poškodbo ali obolenje, tako da so potrebovali rehabilitacijo, terapije. Tam sem delal šest let, potem pa sem se zaposlil pri zelo sorodnem inštitutu Cirijs Kamnik, to je center za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje otrok s posebnimi potrebami, kjer delam še danes.

Kdaj ter sploh zakaj ste se začeli ukvarjati s fotografijo?

S fotografijo sem se začel ukvarjati pred približno tremi leti. Takrat sem pravzaprav ugotovil, da mi fotografija odgovarja, da lahko fotografiram ter se na ta način izražam.

Kdo vas je navdihnil za fotografijo?

Pravzaprav se ne spomnim, da bi bila to kakšna oseba. Od nekdaj me je likovno izražanje zanimalo. Ko se je pojavila digitalna fotografija, to pravzaprav niti ni deset let nazaj, takrat sem začel počasi spremljati spletne portale in sem videl, kaj vse se s fotografijo lahko naredi. To je bil nekako uvod, preduvod v moje udejstvovanje v fotografiji.

Kaj najraje fotografirate?

Najraje fotografiram ulično fotografijo. To je fotografija, kjer se nekaj dogaja v urbanem okolju, kjer fotograf poskuša ujeti odločilni trenutek, pomemben trenutek, ki se zgodi. Ta fotografija ima potem v sebi neko zgodbo.

Kje dobite navdih za fotografijo?

Včasih ta navdih pride iz situacije, se pravi, ko potujem, si ogledujem recimo stavbe. Včasih pa se mi ideja za fotografijo najprej rodi v glavi in potem si zamislim sceno, najdem model in posnamem, insceniram fotografijo, kot se temu reče.

Kateri so vaši največji dosežki pri fotografiranju?

Več let se že udeležujem mednarodnih salonov, razstav, ki so tekmovalnega značaja. V tem času sem prejel že več kot 60 nagrad, od tega več kot 10 najvišjih, zlatih. Sicer pa so nekatere fotografije na primer bile uvrščene v stalno zbirko, fotografsko zbirko Mestnega muzeja Ljubljane.

Ukvarjate se tudi s tekom oziroma triatlonom.

Da, to je neka dejavnost, ki sem jo odkril pred približno 10 leti. Najprej sem se ukvarjal s tekom, potem sem dodal še kolo in plavanje. To je tudi tako imenovani triatlon. Udeležil sem se tudi najtežje discipline, ki jo poznamo v triatlonu, to je tako imenovani triatlon "Ironman". To je triatlon, pri katerem je potrebno preplavati 4 kilometre, prekolesariti 180 kilometrov in preteči klasični maraton, dolg 42 kilometrov. To je tudi preizkušnja, ki velja za eno najtežjih enodnevnih preizkušenj na svetu.

Imate še kakšne neizpolnjene želje iz otroštva?

Da, vedno ostajajo želje, ampak otroštvo je že minilo, jaz sem že odrasel. Včasih si te želje še lahko priključim, jih razvijam, sicer pa ne morem reči, da nisem izpolnil nekih osnovnih želja, sem kar zadovoljen s svojim življenjem.

Še nekaj kratkih vprašanj.**Ali raje fotografirate črno/belo ali barvno?**

Odvisno od motiva, tam kjer barva ne nosi sporočila, takrat se odločim za črno/belo, kjer pa je barva pomembna za samo fotografijo, na primer pri fotografijah narave, takrat uporabim barvno varianto.

Fotografirate z bliskavico ali brez nje?

Absolutno brez bliskavice, vse moje fotografije so brez bliskavice, pri naravni svetlobi.

Najboljši fotoaparati po vašem mnenju?

Fotoaparat ne naredi fotografije, ampak fotografijo naredi fotograf, to velja vedno, tako da je o najboljšem fotoaparatu brezpredmetno govoriti. Sicer pa se v razredu profesionalnih fotoagrafov največ uporablja Nikonovi ali Canonovi fotoaparati.

Pogovarjal sem se: **Filip Rutar, 8. c**

4.

Zobozdravnik (intervju)

Mislim, da vsi poznate zobozdravnika in neradi hodite k njemu zaradi bolečin. Tudi sam imam velik strah pred zobozdravniki, zato sem se odločil, povprašati dr. Petjo Dovšak, kaj ona misli glede bolečin in ji hkrati zastavil še nekaj dodatnih vprašanj.

Zakaj mislite, da se otroci tako bojijo zobozdravnikov?

Največkrat zato, ker mislijo, da mi izvajamo bolečino, v bistvu pa ne hodijo redno na preglede in se njihove luknje v zobeh samo širijo. Nekateri se morda bojijo injekcij ali še česa drugega.

Zakaj ste se odločili za ta poklic, ali so vas mogoče starši k temu spodbudili?

Se spomnim, že kot majhna sem se rada igrala zdravnico, nato pa, ko sem odrasla, sem hotela pomagati in zdraviti otroke oz. ljudi. Kmalu sem se sama odločila, da bom postala zobozdravnica.

Ali imate morda tudi doma kakšno ordinacijo?

Ne, trenutno še ne, vendar glede na povpraševanje in zadovoljstvo strank v bližnji prihodnosti načrtujem tudi odprtje lastne ordinacije.

Kaj radi počenjate med vikendom?

Med vikendom si res vzamem čas za svojo družino. Imam namreč dva otroka, radoživega psa in športno aktivnega partnerja, zato imamo zelo pestro obarvane vikende. Pozimi radi hodimo smučat v Avstrijo in Italijo. Poletne počitnice pa radi preživimo v Italiji, v Benetkah saj imamo tam apartma. Enkrat do dvakrat na leto pa si z možem vzameva dva dni počitka v Termah Laško.

Ali vas tudi mož spodbuja k temu poklicu?

Seveda me, saj je tudi on zdravnik na ortopedski kliniki in pri tem se vidi, da oba rada delava z otroki. Čeprav ga veliko ni doma, lahko rečemo, da smo zelo srečna družina.

Veliko zobozdravnikov ne radi popravljajo zobe svojim otrokom. Ali tudi vi ne popravljate zob svojim otrokom in zakaj?

Mogoče se nekateri bojijo popravljati zobe svojim otrokom, ker jim ne želijo prizadejati bolečine. Vendar pri tem moram poudariti, da je obojestransko zaupanje zelo pomembno, saj če ima otrok redne preglede in skrbi za redno higieno, mu lahko pomagamo, oziroma preprečimo večje bolečine. Meni k sreči moji otroci popolnoma zaupajo.

Andraž Emeršič Ljubič, 8. a

5.**Vzgojiteljica (intervju)**

Pozdravljeni! V današnji rubriki "Intervju", boste imeli možnost, da malo поблиžje spoznate poklic vzgojiteljice Tanje Prelovšek iz vrtca H. CH. Andersena.

Kako in zakaj ste se odločili za ta poklic?

Za ta poklic sem se odločila, ker me delo z otroki že od nekdaj veseli.

Kakšno šolanje je potrebno za poklic vzgojiteljice?

Za poklic vzgojiteljice je potrebna pedagoška fakulteta, smer predšolska vzgoja, za pomočnico vzgojiteljice pa srednja vzgojiteljska šola.

Koliko otrok imate v skupini in koliko so stari?

V skupini imam 14 otrok, stari so 2 ali 3 leta.

Ste zadovoljni z letošnjo skupino otrok? Je delo z otroki teh let zelo težavno?

S skupino letošnjih otrok sem zelo zadovoljna, saj so se kljub temu, da so letos prvič prestopili prag vrtca zelo hitro uvedli in navadili na vrtec.

Opišite vaš običajen dan v vrtcu.

Otroci v vrtec v večini prihajajo med 7. in 8. uro zjutraj. Med tem časom se igramo in "crkljamo". Ob 8.30 imamo zajtrk. Po zajtrku sledi nega (previjanje otrok, umivanje rok), nato pa jutranji krog, kjer se usedemo v krog in si zaželimo dobro jutro. Po krogu sledi prosta igra ali kakšna vodena dejavnost. Okoli desete ure imajo otroci "sadni krožnik" (sadje jim narežemo na koščke), nato pa sledi bivanje na zraku (krajši sprehod, igra na igrišču), sledi umivanje rok in kosilo. Po kosilu imamo zopet nego in nato počitek. Po počitku in negi otroci pojedjo malico, se prosto igrajo in nato odidejo domov.

Ker je bil od 16.- 22. septembra teden mobilnosti, nas zanima tudi, kako pridete do službe oz. s čim?

Ker imam službo blizu svojega doma, grem peš.

Za konec pa nas zanima, kaj radi delate v prostem času.

Glede na to, da imam tudi doma dve punčki (stari 2 in 6 let) imam prostega časa bolj malo, saj ves čas posvetim njima.

Neja Ferenc, 8 .a

6. Intervju z babico

Kakšno je bilo vaše zgodnje otroštvo?

Moje otroštvo je bilo zelo sproščeno, kljub temu da se je takrat odvijala druga svetovna vojna. Živela sem na deželi, saj smo se z družino iz Ljubljane preselili v Belo Krajino. Moj oče je hodil v službo, mama in otroci pa smo ostali doma. Kar hitro sem se privadila na kmetijo, saj sem z drugimi otroci hodila na pašo in pomagala pri opravilih.

Kako je takrat potekalo šolanje?

Najprej smo štiri leta hodili v osnovno šolo, potem pa še štiri leta v nižjo gimnazijo. Potem pa sem se odločila za poklic kemika in se vpisala na srednjo tehnično šolo; smer kemija. Na maturi sem imela povprečje prav dobro ali pa dobro, ne spomnim se prav dobro, saj je to bilo že dolgo časa nazaj.

Kje ste se najprej zaposlili?

Prvo zaposlitev sem našla na Inštitutu Jožefa Stefana. Tam sem bila zaposlena sedem let, ker pa sem delala z zdravju nevarnimi snovmi, sem začela razmišljati o drugi službi, saj sem med drugim delala tudi z uranom, ki je zelo škodljiv za zdravje.

Kaj je bila vaša druga služba?

Moja druga zaposlitev je bila v pediatrični kliniki, kjer sem delala v laboratoriju. Tam smo večinoma analizirali vzorce krvi ter urina. Ta služba je bila kar naporna, otroci so se mi smilili, saj so bili nekateri v slabem zdravstvenem stanju. Tam sem delala kar sedemnajst let, včasih sem pomagala vzeti kri otrokom.

Kje pa ste se zaposlili potem?

Ko sem prenehala delati na pediatrični kliniki, sem se zaposlila v virusnem laboratoriju. Tam sem delala le dve leti, ker pa je tudi to bila zelo nevarna služba, sem se odločila, da tudi tam preneham delati, saj bi lahko resno zbolela, zaradi nenehne izpostavljenosti nevarnim virusom.

Kaj je bil vaš zadnji poklic?

Nazadnje sem delala v tovarni Kolinska, ki danes ne obratuje več in sicer v razvojnem laboratoriju.

Teja Magyar, 8. a

7.

POKLIC MAME

Odločila sem se, da bom opravila intervju z mamo. Beseda bo tekla o tem, kako je opravljati poklic mame.

Kdaj in zakaj si se odločila postati mama?

Pravzaprav se sploh nisem odločila. Ker sva se imela s tvojim očetom rada in sva si oba otrok želela sva bila ob novici, da sem noseča, vesela.

Kakšen je bil tvoj prvi poklic in kako se je obnesel s prvim otrokom?

Moj osnovni poklic je ekonomski tehnik, opravljala pa sem delo v računovodstvu in ob prvem otroku se je obneslo.

Zakaj si se odločila imeti kar tri otroke?

Vedno sem si želela imeti veliko otrok. Ko pa se je rodil tvoj brat Bor, kar tri mesece prekmalu in sem bila prisiljena pustiti redno zaposlitev zaradi razvojnih težav, sem doživela materinstvo kot nekaj, kar je lahko tudi zelo stresno in naporno. Kljub temu sva se odločila še za enega otroka in rodila si se ti.

Kako poteka tvoj vsakdanji urnik?

Zjutraj najprej odpeljem koga od vas v šolo, nato se vrnem domov, peljem psa na sprehod. Vzamem si čas za zajtrk in kavico, nato se odpravim v delavnico kjer ustvarjam glinene izdelke za razne naročnike. Vmes si najdem čas za hišna opravila, pripravo kosila, potem pa pride že čas, da vas grem iskat pred šolo, na avtobusno postajo. Nato pride čas kosila, po kosilu pa sem vam zopet na voljo za razvoz na razne športne dejavnosti kot so karate, ples itd. Zvečer, ko zaspate, včasih še opravim kakšno delo v lončarski delavnici.

Kakšno prihodnost želiš svojim otrokom?

Da bi bili srečni, karkoli boste počeli, midva pa vas bova vedno v tem podpirala.

Ali si pri vzgoji stroga in zahtevna?

Mislim, da nisem razen, ko je potrebno postavljati nove meje in ko se ne držite postavljenih pravil.

Ali sta si s partnerjem pri vzgoji podobna?

Ne, partner je bolj strog, vendar mislim da je prav, ker tako otroci dobijo vzorec mame in očeta.

S čim se še ukvarjaš v prostem času?

Slikam, treniram karate, vodim turistično društvo, hodim v hribe.

Je to težko uskladiti?

Niti ne, če si sestavim dober urnik in če mi ga preveč ne spreminjate

Je poklic mame dovolj spoštovan?

Mislim, da še vedno ne, ker je delo, ki ga opravljamo mame, nekako samo-umevno in tako tudi precej neopazno v družini in družbi nasploh.

Ali bi se ponovno odločila za enako pot, če bi imela zopet možnost?

Mislim, da še vedno, ker je imeti otroke pravzaprav osnovni smisel našega življenja, ker prinese materinstvo poleg težav in skrbi, neprecenljive lepe trenutke in izkušnje.

Zarja Žugelj, 8. a

URŠKA 20. STOLETJA

Urška, dekle iz prvega letnika bežigradske gimnazije, znana kot miss Slovenije in najlepše dekle na Facebooku, se je ta petek, petek 13. decembra odločila, da bo po napornem tednu odvihrala v center Ljubljane in malo izključila svoje napete možgane.

Po dobri uri na avtobusu je končno prispela pred Namo. Mesto je bilo razigrano, vsi so nekam hiteli, saj so se že začeli novoletni nakupi. A Urška se ni dala odpeljati toku ljudi, ki so prodirali v trgovine. Popravila si je frizuro, nato pa pohitela v Mc'Donalds. Naročila je najmanjši možni paketek »Mc'nackcov«, saj je skrbno pazila na svojo linijo. Po res obilni pojedini se je odpravila v klub Cirkus. Večina ljudi je plesalo, nekaj pa se jih je pogovarjalo za mizami. Ko je vstopila, je takoj zagledala plesalca, ki je bil v sredini plesišča in se je neumorno vrtel na glavi. Usedla se je za prazno mizo in čakala, da jo kdo povabi na ples. Nekaj jih je prišlo, a ona je vse zavrnila, čakajoč, da jo na ples povabi izjemni plesalec.

Pregovor pravi: »Kdor čaka, dočaka.« in tudi ona je. Plesalec je prišel oblečen v trenirko, na sebi pa je imel tudi črno jakno, skratka po zadnji modi. Povabil jo je na ples in ona je poskočila od sreče ter takoj stekla na plesišče. Mislila je, da ga zanima, da mu je všeč, njemu pa je bilo prav malo mar zanj. Zanimal ga je le njen iPhone 5, ki ji je molel iz žepa.

Plesala sta dolgo in neumorno. Plesalec jo je hotel kar se da utruditi, da ga ne bi ujela, ko bi ji vzel njeno dragocenost.

Ko se je ples zaključil, sta se za slovo objela, ta trenutek pa je izrabil plesalec in ji narahlo potegnil iPhone iz žepa. Vse bi bilo v redu, če ne bi imela Urška priključenih slušalk. Plesalec je močneje potegnil, takrat pa je Urška začutila, da ji nekaj manjka. Plesalec se je poslovil, ona pa je iskala po žepih svoj telefon. Ko je ugotovila, da ji ga je on vzel, je bilo že prepozno. Plesalec je bil že zunaj kluba. Stekla je za njim, on pa je odvihral proti Prešernovemu trgu. Ker je ugotovil, da ji ne bo uspel pobegniti, je v naglici hitro odvrigel iPhone v Ljubljano.

Ona je seveda skočila za njim, saj ji je v tistem trenutku pomenil vse, v jezi pa je v Ljubljano pahnila še njega. Ker se je ta drama dogajala pozimi, je bila Ljubljana izjemno mrzla in je na nekaterih delih celo zmrzovala.

Ko sta skočila, sta pristala točno na eni izmed ledenih plošč, ki jih je po strugi premikal tok. A nista pristala ravno lepo. Plesalec je padel tako, da si je poškodoval hrbtenico in takoj utonil, Urška pa si je zlomila roko, stegnjeno proti iPhonu. Ker ni mogla plavati, je po poškodbi tudi ona kmalu utonila.

Tako sta ugasnili še dve mladi življenji, zaradi prevzetnosti in ljubosumja.

Staš Kramar, 8. a

Glasbeni kotiček

Najboljših 20 singlov po izboru UK Top 40 Singles.

1	Justin Timberlake	Mirrors
2	Bruno Mars	When I Was Your Man
3	Bastille	Pompeii
4	P!nk	Just Give Me A Reason (feat. Nate Ruess)
5	Macklemore	Thrift Shop (feat. Ryan Lewis & Wanz)
6	One Direction	One Way Or Another (Teenage Kicks)
7	Bridgit Mendler	Ready Or Not
8	Avicii vs Nicky Romero	I Could Be The One (Nicktim)
9	Baauer	Harlem Shake
10	Taylor Swift	I Knew You Were Trouble
11	Disclosure	White Noise (feat. AlunaGeorge)
12	Wiley	Reload (feat. Chip)
13	Olly Murs	Army Of Two
14	Rihanna	Stay (feat. Mikky Ekko)
15	Fleetwood Mac	Everywhere
16	Ellie Goulding	Explosions
17	Emeli Sandé	Clown
18	The Lumineers	Ho Hey
19	Justin Timberlake	Suit & Tie (feat. Jay-Z)
20	The Script	If You Could See Me Now

Elektro glasba

Electro je kratko poimenovanje za electro-funk ali electro-boogie. Večkrat v pesmih ni vokalov, če pa so prisotni, običajno niso glavno vodilo pesmi in ne nosijo večjega pomena. Med najboljše poznane izvajalce so David Guetta, Nicky Romero, Hardwell, Mad Mike, Dimitri Vegas, Yves V in še mnogo drugih.

Top 15 elektro pesmi:

1. Nervo vs. Hook & Sling - Reason (Tommy Rise Remix)
2. Nicky Romero & NERVO - Like Home
3. David Guetta ft. Nicki Minaj - Turn me on (Michael Calfan Remix)
4. Project 46 - Reasons
5. Nicky Romero - Toulouse
6. Nari & Milani - Atom
7. Wiley - Can You Hear Me
8. Dada Life - Kick Out The Motherfucker
9. Bingo Players - Get Up (Rattle)
10. Avicii ft. Nervo - You're Gonna Go Far
11. David Guetta ft. Taped Rai - Just One Last Time
12. Dyro & Jacob Van Hage - Emp
13. Bodybangers - Tonight
14. Robbie Riviera - Rock The Disco (David Guetta Remix)
15. Yves V & Felgluk - WOW

Rap in hip hop glasba

Da bi pravilno razumeli zgodovino rapa, morate vedeti najprej dve najpomembnejši zadevi:

1. **RAP** je glasba, govorjenje v rimah na ritem enega beata/podlage.
2. **HIP HOP** je kultura, način življenja za družbo ljudi, ki se identificira, ljubi in prakticira rap (MCing), breakdance, DJing (+beatboxing) in grafite.

Hip hop je kultura, ki je starejša od 25 let in je še vedno prisotna tukaj in danes. Ime hip hop se je prijelo, ker so pogosto peli »hip hop a hippy the hoppa« in tako naprej ... Ljudje v mestu so začeli imenovati ta novi fenomen hip hop, ker drugega oz. pravega imena ni bilo.

To je trajalo skoraj deset let, dokler ni bil prvi rap izdan na pravi plošči, s tem pa se začne zgodovina aktualnega rapa, ki je postal milijonska industrija s stotimi stili in tisočimi tehnikami, pristopi in zvoki.

Deset najboljših rap in hip hop pesmi:

1. 2Pac - California Love
2. Biggie Smalls - Party & Bullshit
3. Eminem - Not Afraid
4. Ice Cube - It Was A Good Day
5. Wiz Khalifa - Black And Yellow
6. Zlatan Čordić (Zlatko) - Zlato ti daje sijaj, ne pa sreče.
7. Snoop Dogg - Young, Wild and Free
8. Dr. Dre - Still D.R.E.
9. Lil Wayne - Mirror featuring Bruno Mars
10. Eminem - No Love featuring Lil Wayne

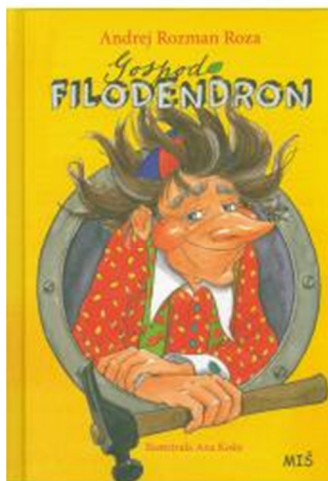
Pop glasba

Pop glasba izhaja iz rokenrola. Kot žanr je pop glasba zelo eklektična in pogosto zadolžuje elemente drugih stilov, vključno z dance, rock, latino in country. Pop glasba je velikokrat napisana v osnovnem formatu, ki ne predstavlja velike pesniške globine, ponuja pa večji užitek pri poslušanju. To je tudi razlog, da se je pop glasba v današnjem svetu zelo uveljavila.

Deset najboljših pop pesmi:

1. will.i.am - Scream and Shout featuring Britney Spears
2. Pitbull - Don't Stop the Party featuring TJR
3. Swedish House Mafia featuring John Martin - Don't You Worry Child
4. Hunter Hayes - Wanted
5. The Script - Hall Of Fame featuring will.i.am
6. Pink - Try
7. Mumford and Sons - I Will Wait
8. One Direction - Little Things
9. Ke\$ha - C'mon
10. Olly Murs - Troublemaker featuring Flo Rida

Knjižnica sporoča ...

Andrej Rozman Roza

GOSPOD FILODENDRON

Gospod Filodendron, nekakšen Butalec našega časa, se srečuje z vsakdanjimi in manj vsakdanjimi problemi, ki jih rešuje prav po svoje.

Tako enkrat poizveduje, kaj je sreča, drugič se preizkuša v besedni umetnosti, s pomočjo katere bo poiskal ženo. V tretji zgodbi si zaželi palačink, v četrti pa spozna marsovce. Vsako zgodbico odlikujeta simpatičen ton in posrečena, izvirna ideja, ki je realizirana tako, da ni v zgodbicah ničesar niti preveč niti odveč, zapisane pa so z gibkim,

živahnim jezikom, ki je prav tako značilen za Andreja Rozmana Roza in skupaj z vsem naštetim bržkone tudi odločilen za avtorjevo priljubljenost med mladim bralstvom. Ilustracije so delo Ane Košir.

Slovenska ljudska

HUDIČEVA VOLNA

Slovenska ljudska pravljica v mojstrski avtorski priredbi pravljicarke Anje Štefan je namenjena otrokom, a nič manj tudi odraslim.

V pravljici nastopa pastorek, pogumen in odločen fant, ki se nerazumne zahteve hudobne mačeha, ki bi se ga rada iznebila, nikakor ne prestraši. Poln upanja in zaupanja vase se odpravi na stekleno goro iskat tri funte hudičeve volne za navidezno bolno mačeho. To pa tudi za korajžnega fanta ni lahka naloga: na poti ga čaka veliko težkih preizkušenj, ki jih premaguje eno za drugo, dokler mu na koncu zaradi dobrotljivosti in pripravljenosti za pomoč drugim ne uspe ugnati v kozji rog celo samega hudiča in se vrniti domov s polnim sodom zlatnikov. Pravljica zažari kot mogočna slikanica, saj jo odlikuje mojstrsko slikanje Zvonka Čoha.

Andreas Steinhöfel

RIKO, OSKAR IN ZLOMLJENO SRCE

Za nekoga, ki je malo poseben, je dnevnik izum stoletja. Riko torej piše naprej! In seveda je tukaj tudi njegov prijatelj Oskar. Pravzaprav je skorajda že član Rikove družine, ki jo sestavlja še Rikova mama. Ta zabrede v veliko godljo in glavna junaka niti slutita ne, kaj povzročita, ko ji poskušata pomagati ...

Andreas Steinhöfel je eden najbolj priljubljenih nemških pisateljev.

Zgodbe o nevsakdanjem, neizmerno simpatičnem junaku so z navdušenjem sprejeli tudi slovenski bralci, zanjo pa je prejel večino pomembnejših nemških literarnih nagrad.

Pripravila **Mateja Vihtelič**, knjižničarka

Tara Velepec, 6. a

Uporabna znanost

KEMIJA V POKLICIH

Mnogo poklicev je tesno povezano s kemijo in kemijskim znanjem. Eden takih poklicev je na primer poklic frizerja. Frizerji in frizerke se pri svojem poklicu vsakodnevno srečujejo z barvami, ki so jih izdelali kemiki. Pri delu uporabljajo različne kemikalije (vodikov peroksid, amonijak), ki jim omogočajo spreminjanje barve las v različne odtenke. Za pripravo pravilnega razmerja pri pripravi barvne mešanice potrebujejo tudi nekaj kemijskega znanja.

POMEN KEMIJSKE INDUSTRIJE V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU

Verjetno se ne zavedamo, da se s kemijskimi spremembami srečujemo vsak dan. Mnogi izdelki kemijske industrije so pomembni v našem življenju.

- a) Vsak dan si umivamo zobe.
- b) Če zbolimo, vzamemo zdravilo.
- c) S čistilnimi sredstvi čistimo stanovanje.
- č) V plastične posodice hrano lepo pospravimo in ji podaljšamo obstojnost.
- d) Z uporabo gnojil izboljšamo pridelek.
- e) Uporabljamo sredstva oz. pesticide za zatiranje škodljivcev.
- f) Novi materiali nam omogočajo ukvarjanje z raznovrstnimi dejavnostmi.

KAKOVOST PITNE VODE

Čeprav Zemljo drugače poimenujejo modri planet, saj tri četrtine našega planeta pokriva voda, so potrebe po pitni vodi na določenih področjih sveta vse večje. Število prebivalcev se zelo hitro večja. Večina vode na Zemlji je morske, sladke vode pa so vse bolj onesnažene in neprimerne za pitje.

Kemiki zato:

- redno opravljajo nadzor pitne vode,
- preprečujejo onesnaženje voda,
- skrbijo za čiščenje odpadnih voda,
- pridobivajo pitno vodo z razsoljevanjem morske vode.
-

Pripravila: **Luka Pilič Turk, Gregor Mihelčič, 9. b**

Tekmovalni kotiček

Naša šola je bila v letošnjem šolskem letu 2012/2013 zelo uspešna tudi na področju znanja, saj so se naši učenci udeležili tekmovanj iz: kemije, fizike, šolskega tekmovanja iz sladkorne bolezni, šolskega tekmovanja iz znanja zgodovine, tekmovanja za Cankarjevo priznanje, kemije, matematike in še mnogo drugih.

Na področju šaha so se učenci udeležili ekipnega šahovskega tekmovanja v Ljubljani, kjer je prva ekipa (Simon, Aljaž, Jaša in Nejc) zasedla 1. mesto, 5. mesto pa je zasedla druga ekipa (Matej, Filip, Žiga in Adriana), tretjega šahovskega turnirja Lige mladih Slovenije ter šahovskega prvenstva osnovnošolcev kjer je naša učenka Adriana med deklicami do 12 let zasedla 3. mesto.

Na področju računalništva so se naši učenci udeležili predtekmovanja ter državnega tekmovanja First Lego lige, kjer so se izkazali z 10. Mestom.

Seveda pa to niso edina tekmovanja, na katerih so učenci naše šole sodelovali ter dosegli odlična mesta, ampak jih je še mnogo več: nastopi folklorne skupine, debatno krožek, pevski zbori, instrumentalne skupine, lutkovna skupina itd.

Tekmovanje First lego lige

Ekipno šahovsko tekmovanje

Pripravil: **Mirče Milenkov, 9. b**

Športni kotiček

ODBOJKA

Naša šola sodeluje na tekmovanjih v odbojki, kjer naši učenci žanjejo velike uspehe. Starejši dečki (8. in 9. razred) so v letih 2012/13 posegli po več odličjih. V letu 2011/12 so starejši dečki postali občinski prvaki in podprvaki. Naša šola je namreč sestavila kar dve odlični ekipi. Z osvojitvijo tega mesta so se uvrstili v četrtfinale državnega prvenstva. Pravila velevalo, da ima vsaka šola lahko samo eno ekipo, zato je učitelj Jani Malovič sestavil le eno ekipo. Na četrtfinale državnega prvenstva je ekipa odšla v Mokronog, kjer so se brez poraza uvrstili na polfinalno tekmovanje. Na polfinalnem tekmovanju v Kanalu na Primorskem so naleteli na veliko oviro in sicer na domačo ekipo iz Kanala. Uvodno tekmo so igrali proti ekipi Jožeta Moškriča, ki so jo z lahkoto premagali. Naslednja tekma je bila proti OŠ Frana Albrehta, ki tudi ni predstavljala večjega problema. Nato pa je prišla na vrsto tekma proti ekipi iz Kanala, ki pa jih je na žalost premagala in tako je bilo za naše dečke konec državnega prvenstva.

Naslednji izziv je bila odbojka na mivki, kjer so dečki postali občinski prvaki in podprvaki in tako so se uvrstili na polfinalno tekmovanje, kjer so ostali neporaženi. Na začetku leta 2012/13 pa so na finalnem tekmovanju državnega prvenstva osvojili kar 2. mesto, premagala pa jih je le ekipa iz Hoč. V letu 2012/13 so še enkrat osvojili 1. in 2. mesto na občinskem prvenstvu, s tem pa so se uvrstili na državno tekmovanje. Četrtfinalno tekmovanje se je odvijalo v Žužemberku. Tam so premagali ekipo iz Kamnika in sicer OŠ Frana Albrehta, ekipo iz Kroke in domačine iz Žužemberka ter tako so osvojili 1. mesto na četrtfinalnem tekmovanju. Polfinalno tekmovanje se je odvijalo na Brezovici, kjer so tekmovali z domačini, ekipo iz Kranja in ekipo iz Kanala. Tudi tam so bili brez konkurence in

tako so se uvrstili na finalno tekmovanje državnega prvenstva v šolski dvoranski odbojki. V finalu so se pomerili z ekipo iz Hoč, Novega Mesta in Murske Sobote.

Aleks Tepič in Žan Jazbinšek, 9. b

POMEMBNEJŠI ŠPORTNI DOSEŽKI V LETU 2012/13

Odbojka

Dekliška odbojcarska ekipa je sezono zaključila na 5. mestu ljubljanske lige. Na tekmovanju je tekmovalo kar 30 ekip.

Nogomet

Na naši šoli imamo tudi odlično žensko nogometno ekipo. Zasedle so odlično 4. mesto v Ljubljani. Ekipo so sestavljale: Manca Kutnjak, Leja Mehić, Lara Kozel, Sara Sotošek, Tia Hladnik, Maša Kavčič, Gala Kramžar in njena mlajša sestra Zara.

Košarka

Tekmovali smo tudi v košarki za dečke, vendar se na tekmovanju na žalost nismo dobro odrezali, saj smo zasedli 2. mesto v 2. ligi.

Šah

Vsi vemo, da se šah ne uvršča med športe, toda pomembno je, da pohvalimo naše mlade šahiste. Na naši šoli organiziramo mnogo šahovskih turnirjev. V petek, 15. marca 2013 se je na 5. šahovskem turnirju Lige mladih Slovenije zopet zbralo preko 40 igralcev in igralk.

Atletika

Zelo smo uspešni v teku na 1000, 400 in 60m. Uspešni smo tudi v metanju vortexa in krogle.

Goran Sarafimov, Nejc Strajnar, Stefan Petkučeski, 9. b

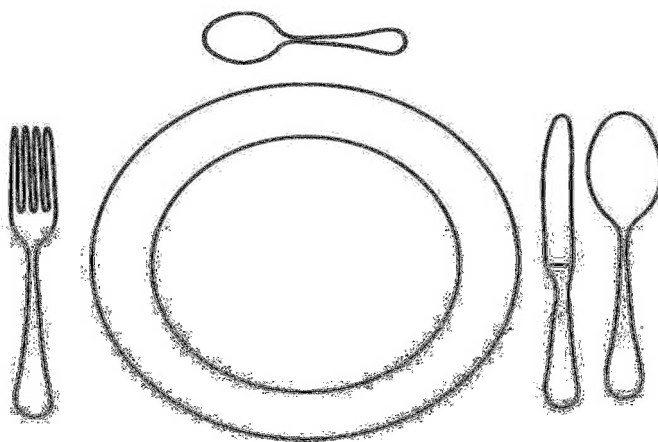
Zabavne strani

1. IZPOLNI PREHRANJEVALNO VERIGO ;)

Ali ti je uspelo? Če ne, vprašaj za nasvet učiteljico gospodinjstva. Če si upaš, seveda.

2. NARIŠI SVOJE RAZNOLIKO KOSILO :) Pri tem upoštevaj načela zdravega prehranjevanja

Pripravila: Lara Kozel, 9. b

3. Poišči imena raznih dreves.

R	O	B	D	B	R	E	S	T
A	E	J	N	A	T	S	O	K
Š	R	Ž	B	V	R	B	A	P
L	E	E	U	T	O	P	O	L
E	B	V	K	N	N	I	H	A
J	A	Z	E	R	B	G	R	T
O	G	S	V	T	I	S	A	A
N	E	S	E	C	A	M	S	N
J	A	V	O	R	Z	D	T	A

NASVETI ZA ZDRAVO IN KVALITETNO ŽIVLJENJE

Z upoštevanjem nekaj preprostih pravil boste svoje življenje naredili veliko bolj kvalitetno in zdravo: več gibanja, manj obilna hrana, uživanje vitaminov in mineralov, manj stresa in več počitka so enostavne stvari, ki pripomorejo k vašemu zdravju.

ŠPORT: Če ste se odločili, da boste telovadili jutraj, to seveda pomeni, da boste budilko nastavili malce prej. **Priporočamo tek ali zgolj trebušnjake, sklece ali počepe.** Ne glede na to, kakšne vaje boste izbrali, vas bodo prebudile, hkrati pa izboljšale vaše razpoloženje, saj boste zadovoljni, da ste že jutraj storili nekaj zase in je vsekakor dobra priprava na vse preizkušnje, ki vas čakajo. **Za zdravje in dobro počutje torej vstanite pol ure prej in odtelovadite v nov dan.**

PREHRANJEVANJE: Zajtrk, ki je **obvezen**, bo zagotovil vašemu telesu in možganom novo energijo in tako boste pripravljeni na zahtevne in naporene naloge, ki vas čakajo v šoli. Najslabši način za hujšanje je prav gotovo preskakovanje zajtrka. Kaj ne bi bilo bolje, če bi preskočili raje kakšen prigrizek, ki vsebuje veliko maščob? Zdrav zajtrk naj bo pretežno sestavljen iz hrane, ki vsebuje veliko sestavljenih ogljikovih hidratov kot so: **kosmiči, muesliji, žita, polnozrnat kruh, sadje in zelenjava.** Vaši možgani potrebujejo za normalno delovanje ogljikove hidrate, zato jim jih z zajtrkom morate zagotoviti. Primeri:

- * kosmiči z mlekom in banana
- * jogurt in koruzna štručka ter jabolko
- * trdo ali mehko kuhana jajca, jajca na oko ali vmešana jajca
- * tekoči zajtrk (smoothie).

VADBA: Približna ocena je, da naj bo trening 3 do 4 ure po nekoliko večjem obroku ali 1 do 2 ure po manjšem obroku, saj je vadba po obilnem obroku za telo dodatno breme. Za pomoč pri uspešni vadbi smo vam sestavile hiter in učinkovit trening:

1. 2 minuti teka za ogrevanje.

2. Hitri izpadni korak

Iz stoječega položaja se spustite v izpadni korak tako, da desno nogo postavite naprej in se spustite v bokih (slika spodaj). Koleno pokrčite do pravega kota. Nato se hitro dvignite nazaj v začetni položaj in stopite naprej z levo nogo.

3. Skok iz počepa

Roki postavite za glavo in komolca potisnite nazaj. Spustite se v počep, nato pa hitro in eksplozivno skočite navzgor, kolikor visoko lahko. Ko pristanete na tleh, nadaljujte v počep in nato ponovno skočite.

4. Sklece

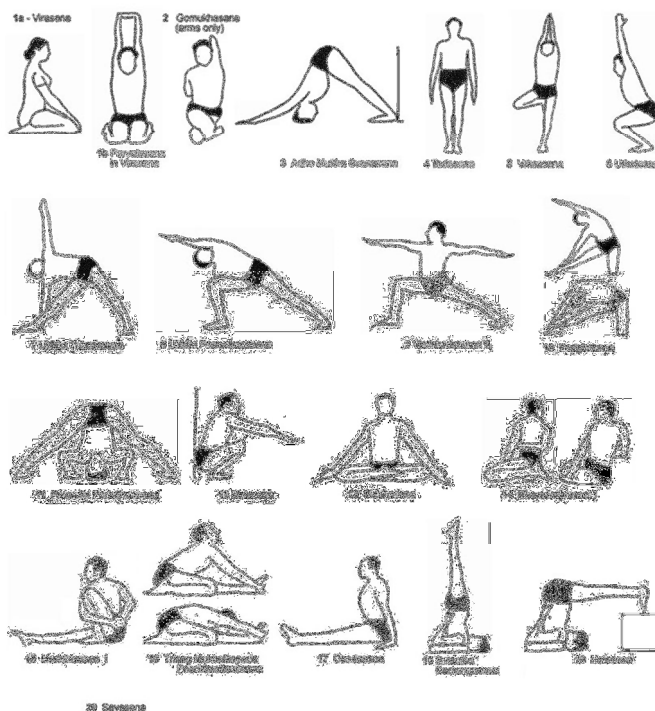
Naslednjo minuto posvetite sklecam. Na tla se postavite na vse štiri, dlani naj bodo postavljene nekoliko bolj narazen kot je širina ramen. Stopali naj bosta skupaj, na tla se opirajte s prsti. Spustite se proti tlom, tako da se s prsmi skoraj dotaknete tal. Počakajte trenutek, nato pa se dvignite.

5. Izteg iz počepa

Na začetku stojte zravnano, nogi naj bosta narazen v širini ramen. Iz tega položaja se spustite v počep tako, da zadnjico potisnete čim bolj proti tlam, z rokami pa se oprete na tla. Z nogama se odrinite in se postavite v položaj za sklece. Hitro potegnite nogi ponovno k sebi in se iz počepa dvignite nazaj v stoječ položaj.

6. Plie

Nogi postavite narazen, malo širše od širine ramen, stopali pa obrnite navzven. Roki razširite, pokrčite kolena in se spustite v plie. Z boki se spustite navzdol, kolena naj bosta obrnjeni vsako v svojo smer, mišice na zadnjici dobro stisnite.

7. Poskok

Stojte z nogami skupaj, roki naj bosta postavljeni ob telesu. Hkrati dvignite roki nad glavo in skočite tako visoko, da lahko razširite nogi. Tako pristanite na tleh, pri naslednjem poskoku pa spustite roki in nogi postavite skupaj.

KOPEL: Po napornem dnevu polnem stresa se vedno prileže topla, dišeča naravna kopel. Z nekaj zelišči z domačega vrta si jo lahko pripravimo sami. Za kopel lahko uporabite vsa zelišča od mete pa vse do iglic bora in oreha. Lahko so sveža ali posušena. Izbira zelo vpliva na to, kakšna bo kopel, pomiritevna ali poživiljajoča. Primeri:

- **SIVKINA KOPEL** sprošča, pomiri čute in povrne občutek ugodja. Za kopel uporabimo 150 gramov svežih ali posušenih cvetov sivke. Namočimo jih v liter vrele vode in pustimo 20 minut. To nato dodamo kopeli, s cvetovi vred.
- **V KOPEL S POPROVO METO** zlijemo prevretek poprove mete, ki smo ga pripravili iz 100 gramov tega zelišča. Taka kopel krepi telo in poživilja duha.
- **TIMIJANOV KOPEL** naredimo tako, da 100 gramov timijana prelijemo z vrelo vodo in to dodamo kopeli. Večja količina od te lahko draži kožo. Kopel razstruplja telo, čisti kožo in poživilja telo in duha.
- **KOPEL Z LIMONO** naredimo tako, da na rezine narežemo pet neškropljenih limon in jih dodamo v vodo za kopel. Za močnejšo kopel s citrusi naredimo prevretek, kar pomeni, da damo v vrelo vodo narezane kose dveh limon za dve uri. Kopel predrami, prežene utrujenost in prijetno poživi telo. Enako pripravimo kopel s pomarančo, ki poživi in čisti.
- **MELISINO OLJNO KOPEL** pripravimo tako, da 10 gramov sveže melise potopimo v 90 gramov mandljevega olja in pustimo v steklenički stati na toplem tri tedne. Olje nato hranimo v temni in

dobro zaprti steklenici. Za eno kopel uporabimo 3 jedilne žlice. Taka kopel pomiri, sprosti, mandljevo olje pa nahrani kožo, da postane mehka in gladka.

- Za **ŽAJBLJEVO KOPEL** naredimo prevretek iz 100 gramov žajblja in ga dodamo kopeli, v njej počivamo do 20 minut. Kopel poživljuje in vrne telesu energijo.
- **KOPEL Z UČINKOVINAMI HMEĽJA** pripravimo iz 250 gramov hmelja prelijemo z vrelo vodo in pustimo stati 20 minut. Prevretek skupaj s hmeljem, ki pomiri in sprosti, zlijemo v kopel. Po kopeli se bomo počutili prijetno in pripravljeni na dober spanec.
- **KOPEL S HRASTOVO SKORJO** je narejena iz 100 gramov hrastove skorje namočimo v vrelo vodo in pustimo vreti 15 minut. Uporabimo le vodo z učinkovinami, skorjo zavržemo. Kopel deluje osvežilno, razstrupljevalno in pomaga proti celulitu.

Pripravile: Nika Jurkas, Alja Esih, Tasja Videmšek, Brina Harmel, Maruša Kočar, Tamara Demir, 9. b

Eva Urbanija, 6. a

Zanimivosti

Ekskurzija v Lyon

Učenci francoščine iz naše šole ter iz osnovne šole Ketteja in Murna smo se 3. 2. 2012 odpravili na izmenjavo k francoskim družinam v Lyon. Vožnja z avtobusom je trajala 10 ur in je bila zelo zanimiva, na trenutke tudi malo dolgočasna.

Po dolgi vožnji smo vsi nervozni, živčni ter nestrpni prispeli v Lyon, kjer so nas sprejele »naše družine«. Odpeljali so nas v svoje domove, kjer smo prestali prvo preizkušnjo našega znanja francoščine, ki je bila milo rečeno obupna. Zjutraj smo se zbudili po dolgi, neprespani noči, saj smo jo prebedeli ob slovensko-francoskih slovarjih.

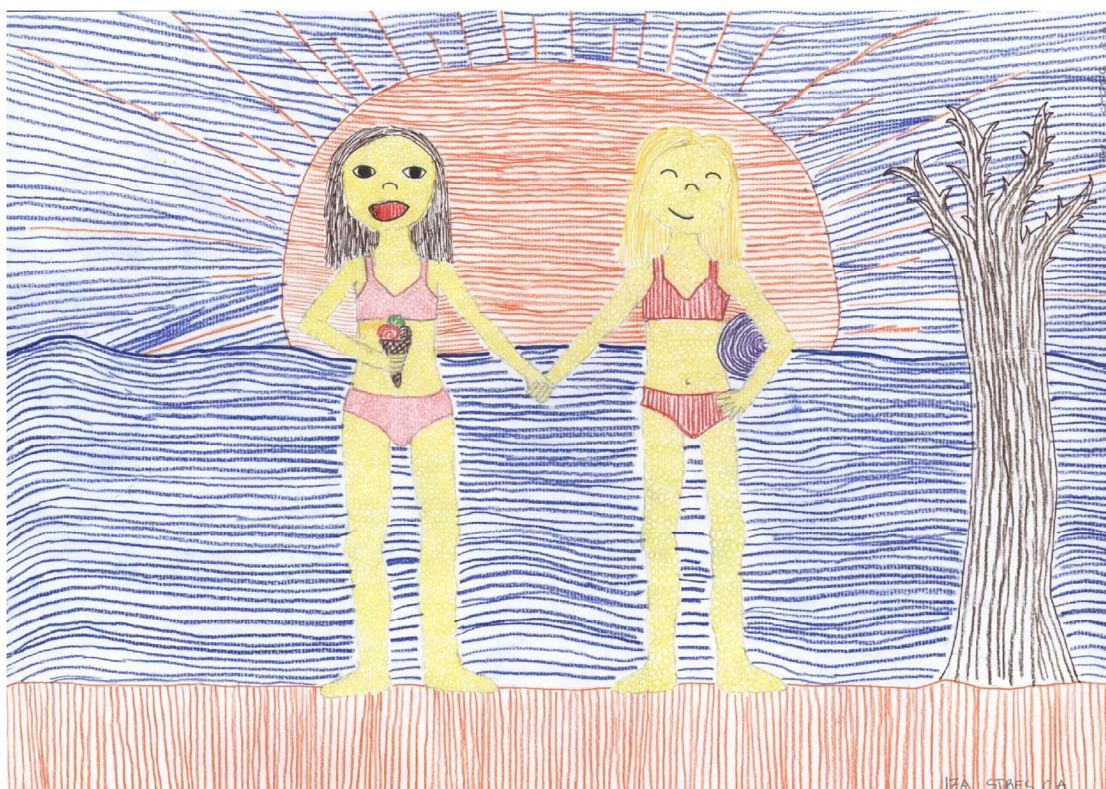
V naslednjih dneh smo si ogledali znamenitosti Lyona: Place Bellecour, cathédrale Saint Jean, Musée des décors de cinéma et miniatures, Institut Lumière, Maison des canuts ... Bilo je zanimivo, zabavno, veliko smo se nasmejali, pofotkali smo vse in vsakogar, ki nam je stopil na pot. Gospo Katko Božič smo s svojimi norimi idejami in nadlegovanjem pogosto spravili ob živce, vendar se je pomirila ob zvokih Tejinega igranja na ukulele. Vreme je bilo najprej sončno, kasneje oblačno in megleno, potem je začelo deževati, na koncu pa smo se premraženi stiskali pod dežniki, ki so kljubovali snežnemu metežu. S Francozi smo se dobro razumeli kljub naši »izjemno dobri« francoščini in različnim navadam. V Franciji si na primer po obilni večerji privoščijo še malo sira in jogurtov in sadja. Ne jedo zajtrka, kar ni preveč zdravo ter se vedno, ko se srečajo, dvakrat poljubijo na lice. En dan smo preživeli tudi z našimi novimi prijatelji pri pouku, ki je potekal precej drugače kot pri nas. Teden je hitro minil in vsi smo bili »malce« žalostni, ko je napočil čas odhoda. Pot nazaj je bila dolga, a zabavna. Ogledali smo si veliko filmov in podoživljali dogodke zadnjega tedna.

Potovanje je bilo v vseh pogledih lepa izkušnja in komaj čakamo, da aprila naši francoski kolegi pridejo k nam v Slovenijo.

Brina Harmel in Alja Esih, 9.b

Likovni kotiček

Iza Stres, 6.a

Ronja Matjevec, 6.d

Tjaša Oblak

Alana Ela

Tilen Zajc

Lina Kovše

Anja Maček